

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IV

Vasario-February 15d., 1922 m.

No. 3 (116)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103.
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knights)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).....

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
Į Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Jaunime, į darbą.

"Už darbo, kanklių, meilės kardo,
Tik tverkimės jauni draugai,
Del idealo švento vardo
Laimėsime kovą bematai". (R. Žibuntas).

NEKALBĖSIU čia apie paprastus mūsų kasdieninius darbus, užsiėmimus; neskatinsiu, Draugai, Draugės, jūsų rengti vakarus, vakarėlius, pavasariui išaušus gegužines ir tt. Ne! Visus tuos darbus dirbame ir be paraginimų: žiemą rengiame vakarus, spektaklius; pavasarį, vasarą, sulaukę mielo šventadienio, visi traukiame į laukus, pievas ir ten žaidžiame, dainuojame. Pati jaunystė mus skatina ir traukia prie to. Tai-gi, sakau, to viso čia neminėsiu. Aš noriu čia pakalbėti apie tai, kas mums ypatingai rūpi, kam privalome atsiduoti visa širdimi, visu noru ir pasišventimu.

Darbų, reikalų jaunimas turi daug — jų visų neapsakysi ir neišvardysi. Jie taip įvairūs, kaip įvairūs ir pats mūsų gyvenimas. Tačiau, man rodos, šian-

die pirmon vieton turime statyti du svarbiausiu reikalu: auginti organizacija ir išmokėti spaustuvės skolas.

Brangus jaunime! Lietuvos Vyčių organizacija gyvuoja jau dešimtą metų. Per šią dešimtį metų ji daug nuveikė, pasimokė ir prityrė. Mes, Vyčiai, Vytės, turėdami tokią praeitį ir tiek prityrimo, aiškiai galime matyti, prie ko šią dieną turime pirmiausia eiti ir kokio imtis darbo.

Visi žinome, kad per tuos dešimtį metų organizacija po savo vėliava nesuglaudė nei dešimts tūkstančių narių. Buvo priežasčių. Prasidėjus karo audrai ir tėvynei bei mūsų broliams, seselėms atsidūrus pačiame vidury, mes negalėdami jų gelbėti namie, šelpėme tuos, kuriuos toji audra buvo išvijus į šaltąją Rusiją. Dirbome nušilę, nekartą visai apleisdami organizacijos reikalus ir net pamiršdami kur ir dėl ko priklausome.

Praėjus karo audrai įvyko didelių permainų. Mūsų tėvynė pasiskelbė laisva, nepriklausoma Valstybė. Dabar dar smarkiau reikėjo darbuotis: turėjome išgirsti kiekvieną tėvynės šauksmą, gausiai duoti į kiekvieną kartą jos ištiestą į amerikiečius ranką.

Nors jau ketvirtai metai, kaip mūsų tėvynė laisva ir nepriklausoma, tačiau Lietuvos pakraščiuose dar vis jaučiama karo atmosfera. Kruvinos lenkų rankos dar laiko apėmusios mūsų sostinę; purvini jų nagai kaip buvo, taip ir tebėra dar įleisti į tautos širdį. Kūrybos darbas viduje dar nepabaigtas. Vienok, nežiūrint to, šią dieną nereikia mums varginti galvų tokiais galvosukiais, kokius turėjome rišti trys, keturi metai atgal. Mūsų kraštas kyla, tvirtėja.

Negalėdami teisioginiai prisidėti prie Valstybės kūrybos darbo, atiduokime tą kas priklauso jai iš materialės mūsų pusės, o visas savo jėgas įtempkime savai organizacijai auginti. Idėjiniai mūsų priešai nesnaudžia: jie lenda kur tik gali ir vilioja jaunimą į savas pirmieviškas draugijas. Dėl to reikia sukrusti ir mums. Kas tą visą turi veikti? Inteligentinių jėgų maža turime; maža turime ir šiaip įtakingų žmonių, kurie pasišvęstų ir padėtų mums eiti į palaidą jaunimą ir traukti jį po Vyčių vėliava darbuotis Tautai ir Bažnyčiai, vieni kitiems

padedant. Bet mes turime armiją pasišvęstusių, užsigrūdinusių savo obalsyje veikėjų. Pasiskleiskime tad po savo kolonijas, kvieskime jaunuolius-les dėtis prie vienintėlės Amerikos lietuvių jaunimo organizacijos, aiškinkime jiems jos tikslus, uždavinius. Jeigu pirmą kartą pakviesti jaunuoliai arba jaunuolės atsisako, ant rytojaus kvieskime juos antrą, trečią kartą.

Po visus lietuvių naujokynus yra įvairių jaunimo draugijų. Visos jos silpnos ir nepastovios. Silpnos dėl to, kad negali tiek nuveikti, kiek nuveikia jaunimas susispietęs vienon didelėn organizacijon. Nepastovios dėl to, kad įsibriovę negeistini gaivalai, įsiperša dr-jai į vadus ir mažu pamažu pradeda ją kreipti priešingon pusėn. Daug tokių jaunimo draugijų jau pateko į pirmievių arba net į socialistų-bolševikų rankas.

Kad tas mūsų darbas būtų sėkmingesnis, kad daugiau atneštų naudos, man rodos, vadaujama jo rolę turi paimti Vyčių Rajonai (Apskričiai).

Visa veik Vyčių organizacija yra pasidalinus į Rajonus, kurie kas mėnuo arba rečiau daro visuotinus (visų kuopų, priklausančių prie to Rajono atstovų) suvažiavimus. Tuose suvažiavimuose, sprendžiant iš telpamų organe protokolų, be paties Rajono reikalų, daugiausia kalbama apie vakarų, gegužinių rengimą. Be abejonės, gražūs tai sumanymai surengti Rajono vakarą, gegužinę, kur suvažiavęs vienos kolonijos jaunimas susipažįsta su kitos kolonijos jaunimu ir susiriša tampsniais draugiškumo ryšiais. Bet nuo šio laiko, nuo šios dienos visi Vyčių Rajonai turi pirmiausia pasistatyti sau vienatinį uždavinį: *tose lietuvių kolonijose, kurias apima Rajonas, kuriose nėra Vyčių kuopų, stengtis suorganizuoti naujas, taip-gi atgaivinti apmirusias ir sustiprinti tas, kurios silpnai gyvuoja.*

Kai-kurie Rytinių val. Rajonai jau pradėjo tą kilnųjį darbą. Dieve jiems padėk. Be abejonės, juos paseks ir kitų valstijų Rajonai.

Todel negaišindami brangaus laiko, neatidėliodami darbo rytojui, auginkime, didinkime Vyčių kuopas ir kurkime naujas ten, kur galima, o dar nėra.

Nekalbēkime, kad tai ne mūsu, bet kitu darbas. Jei norime, kad mūsu norai, mūsu svajonēs — *sutraukti šiemet po Vyčių vėliava dešimts tūkstančių jaunimo*—išsipildytų, visi turime stoti darban. Visas organizatyvis darbas priklauso *mums patiems*. Tad:

Kol dega krūtinėj šventa ugnis toji,
Kur traukia prie darbo ir duoda tiek
[vieko,
Jog menkas ir silpnas net milžinu stojas,

O dirbk, idant neitų ugnis ta ant nieko.
(V. Kudirkas).

Centralietis.

Redakcijos prierašas. Paskutiniame Liet. Vyčių Centro Valdybos posėdy nutarta šiemet prieš Seimą pravesti kuopų augimo lenktynes, kurios turės prasidėti su balandžio mėnesio pradžia. Už lenktynes skiriama didelės dovanos. Apie tai neužilgo Centro Valdyba plačiai paskelbs organe.

Ramumas žmonėms!.. gero noro!..

Kas nemirė visokiais mirimais, neprisikels visokiomis žmonijos aušromis; kas nepasiekė kentėjimų jos (žmonijos) kentėjimų ir tvirtumų jos išturėjimo, tas nepamatys amžiais sutaisyto jai linksnumo. (Z. Krasinskis).

SAVO istoriškame bėgyje žmonija visada turėdavo kiek asmenų, kurie aiškiai atjausdami jų klaidas, vargą, skausmus, visomis jėgomis skubėdavo jai (žmonijai) su pagelba. Visokia savęs prievarta, darbas, visokia auka buvo jiems lengva ir meili, persiėmus giliai esančia žmogaus gamtoje geresnės ateities viltimi. Tiesą pasakius, kad būdai, kurių kai-kada imdavos, ne visada būdavo tikę. Tarp anų, taip sakant išrinktų žmonių, daug istorijos lapų yra pripildyta darbais tų, kurie savo sielos tobulinimo darbais ir prie Sutvertojo artinimos, stengėsi Dievišką sielą įpilti į žmoniją ir tuo ją padaryti laiminga. Tam tikslui pasiekti rūpinosi pavergti kūną, kurį skaitė visokio blogo šaltiniu; bėgo tyruosna arba užsidarydavo į vienuolynus, norėdami kitoniškų žmonių įtekmės išvengti ir liuso taikinimos prie Dieviškų idealų turėti galią. Nors čionai ne visada eita tinkamais keliais prie užmanyto tikslo, vienok reikia jiems atiduoti teisę, kad tų dorų, geron pusėn pasekėjų, jėgų įtempimas atkreipdavo žmonių dorą į aukštesnius idealus, visada viršiau nykstančio kūno pakeldavo žmonių mintis. Šiandie, išėmus dvasines įstaigas, darbavimas toje srityje

retai kur besimato. Gaila. Šiandien kitonišku būdu pasaulis ieško palengvint savo vargus, bet ar apturės pageidaujama tikslą, reikia abejoti! Senesniuose laikuose gausiai būta prakilnių užmanymų ir darbų, kad pasiekus aukštą dorinį tobulumą ir laimingą amžinatvę. Ne tiktai katalikiški laikai, bet ir prieš Kristaus atėjimą žydų istorijoje yra paminėta savo rūšies prie aukštos sielos, kultūros ir tiesos stengiantis žmonių dr-ja. Pavadinta ją Eseniečiais. Kristaus laikų žydų istorikas Juozas Flavijus savo žydų tautos istorijoje apie juos gan plačiai aprašo. Paminėsime čionai kai-kurias jų istorijos vietas. Eseniečiai buvo žydų kilmės; gyveno jie tarp savęs labai didelėje santarvėje. Kūno smagumus skaitė didele nuodėme, vengė jų labai, o susilaikymą ir užviešpatavimą ant savo kūno laikė viršiau visko. Dauguma vengė moterystės ne dėl to, kad būtų norėję žmonių pasaulį išnaikinti, bet kad išvengus neprisilaikymo. Turtais negobėjos, viskas jiems buvo bendras. Stebėtinai dalykas, kaip tik kas į jų draugiją papuldavo, atiduodavo viską ką turėdavo, kad išvengus aukštesnės kilmės paėjimo ženkle — puikybės, o kitus, neturtingos kilmės, nuo pažeminimo apsaugojus. Gyveno bendrai kaip tikri broliai.

Valdybon skirdavo ištikimiausius, kurie vedė visas atskaitas ir dalino kiek kam išpuolė pagal įvykusio reikalo. Negyveno jie vienoje vietoje, bet plačiai pasklydę po įvairius miestus ir kaimus. Visus į jų draugiją įstoti norinčius primdavo ir nors iš pirmo jų nepažindavo, už sykio dalindavosi visu kuo, kaip su tikrais nuo seno draugais. Kas galėdavo liuosai sau pasiskirti buyeinę, išsiskirdavo sau toli nuo žmonių triukšmo, tyras kalnų lindynes ar mažiau žmonių apgyventas vietas. Lenkų rašytojas Zigmąs Krasinskis Karmelio kalno apygardą, kur tankiausiai perstovinėdavo Eseniečiai, šiaip nupiešia. Vandeniai, krantai, aukštumas, pilna lindynių, niekur žmogaus pėdsako; ten toli aukštai cedrai, čion lenkėje, su nutysusiomis kasomis daktylių medžiai, slėniams neranties į tamsenybes; kalnuose vietomis matytis tai kraujo purpurai, tai auksu šviečiantis kalnų plotai — tai saulė skęsdama jūrėse meta savo paskutinius gailius spindulius... Kas tai per vienuoliai vaikščiojo tais takais? visi, visi eina į tas aukštybes — pirmi Karmelio vienuoliai. Kiek tai žygių sveikino ir lydėjo tuose kalnuose saulę. Kiek tai sykių psalmėmis garbino Viešpatį, Viešpatį atjausdami... O dabar pasaulis jau nebežino Eseniečių, tų, kurie taip laukė pasaulį Dieviškos sielos užviešpatauti ant kūno jėgų”.

Toliau, sako Fliavius, Eseniečiai kiekviena mieste turėjo savo atstovus, kurie rūpinosi savo pakeleiviais, duodavo jiems rūbus ir viso ko tiktai jiems reikėdavo. Nevilkėdavo naujų rūbų, kol senieji nenusidėdavo. Nieko tarp savęs nepardavinėjo, ir nepirko, bet dalijosi tarp savęs visu kuo, ką turėdavo. Labai buvo dievobaimingi, kalbėjo tiktai apie šventus dalykus. Kėlėsi prieš saulėtekį ir meldėsi, paskui ėjo kiekvienas prie savo darbo.

Vienuoliktą valandą susirinkdavo, kiekvienas užsidarydavo į savo kambarį, kur niekam kitam negalima įeiti; užsidengdavo paklodėmis, plaudavos šaltu vandeniu, apsitaisydavo baltais rūbais ir eidavo bendran valgoman kambarin, kaip bažnyčion. Kaip visi susėsdavo, dėdavo prieš kiekvieną šmuktuką duonos ir mažą lekštelę viralo, per

dėtinis laimindavo ir nė vienas nepradėdavo valgyti, kol malda neatkalbėta. Kitą malda kalbėdavo po valgymo, kad kaip pradėjo, taip ir baigtų valgi Dievo vardan, nes iš Jo rankų manė turį visas dovanas. Po pietų pasidėdavo savo baltus rūbus, kuriuos šventais skaitė, vilkosi paprastais rūbais ir eidavo vėl kiekvienas prie savo darbo. Vakare taip-pat darydavo. Jeigu būdavo svėtys, drauge vadindavo su savimi į stalą. Jokio triukšmo niekumet nesigirdėdavo tuose namuose. Niekas nekalbėdavo kol jo eilė neateis. O tas jų toks nepaprastas užsilai-kymas, priversdavo ir nenoroms kiekvieną atiduoti jiems aukštą pagarbą. Jų susilai-kymas buvo taip didelis, kad net valgė ir gėrė tiktai tiek, kiek būtinai reikėjo gyvybei palaikyti. Nieko nevalia buvo daryti be perdėtinio leidimo, negu tiktai ligonius šelp-ti, ką darydavo su didžiausiu savęs išsižadėjimu. Gentiems be perdėtinio leidimo nieko nebūtų drįsę duoti. Labai rūpinosi ir stengėsi, kad niekada nesupyktų, mylėjo ramumą, o prižadus taip užlaikė, kad galima buvo greičiau jų žodžiais užsitikėti, kaip kitų prisiega. Prisiegą laikė veltui ėmimu Dievo vardo. Mielai mokinosi viso to, kas galėjo būti naudinga jų sielai ar kūnui. Nuo naujai pastojančių draugų reikalau-davo, kad ūmai atmetę visą ką, kas žmogų pažemina, ūmai imtųsi visokių dorų, pradėdant nuo atidavimo Dievui didžiausios garbės, iki uolo žemiausio žmogui patarnavi-mo. Neapsakomai mylėjo teisybę, niekam nieko blogo nedarydavo, o kiek tik galėda-vo visiems gerai darydavo. Juo kas užėmė aukštesnę vietą, tuo tas save žemino ir nieko daugiau, jei ne mažiau teturėjo už savo pavaldinius draugus. Nei pavaldiniai, nei perdėtiniai nieko nuo viens kito neslėpė, koku nors nepaprastu būdu ką nors užpelny-davo, nieko sau iš to nepasilikdavo, viską atiduodavo bendron išdinėn. Svetimiems savo draugijos paslapčių niekada, nors mir-timi gresiami, neišduodavo. Kas kokiame svarbiame dalyke prasikalsdavo, tą praša-lindažo iš savo draugijos. Teismuose žiūrėdavo teisybės, kad reikalą visapusiai ap-svarsčius; mažiau kaip šimtas išrinktų žmo-nių nesėsdavo teisti. Ką syki teismas nu-

tardavo, apeliacijos nebūdavo. Kaip dešimtis susitikdavo, o reikėjo ką kalbėti, tai be devynių leidimo dešimtasis nekalbėdavo. Nemandagių daiktų skaitė stotis po dešinės ar viduryje. Gyvena kuoilgiausiai, daug galėjo sutikti per šimtą metų žmonių. Eseniečiai tikėjo į sielos nemirtingumą ir tobulinimos aname gyvenime, kol pasieks galutiną pas Dievą laimę. Už blogus darbus tikėdavos amžinų kančių. Daug buvo iš jų pranašų, pramatančių ateinančius dalykus ir retai kada apsirikdavo. Moterystėje gyvenantieji nuo mažens mokino tobulumo savo vaikus, kad paaugę taptų prakilniais žmonėmis, didvyriais. Zigmas Krasinskis apmąstydamas nuo nuodemių kratimosi jų apeigą, atjautė šitą maldą: "Nepažįstamas Tėve, nuo pasaulio veido, nuo pūvančios puikybės, mes bėgame ir glaudžiamės prie Tavęs! Priglausk mus! nes Tavo dvasia ant jurių gelmių, o kur tyruma tyli, Tu kalbi, Tyro šaltinio vandeniui, mūsų nuodėmes plauname nuo mūsų skruostų. Nėra tarp mūsų nei turtuolių, nei pavargėlių, visi mes lygūs broliai, mes visi Tavo sūnūs. Pasigailėk Viešpatie! Kaip sutemos tamsybės, taip mūsų ir kitos aptemo tautos; pamėlynavo nuo purvo ir mėšlo. Atsiusk tyrą mintį! Tegul vidujiniu karščiu sudegina visokią nereikalingą kūno medžiagą, tegul kaipo pelenų sauja atmeta. Tegul nužengia anumet pranašų prižadėtas Tavo Kristus"!

Ko ilgėjosi, sulaukė — Dievo Sūnus tapo žmogumi. (Šv. Juoz. Šv. Marija ir Jėzus Kristus prigulėjo prie Eseniečių) Daug Esen. sekė paskui Kristų ir tapo Krikščionimis, pametė savo kraštutinius pažvelgius apie žmogaus kūną ir sudarė tokią Krikščionių broliją, kuri liks amžiams idealų pavyzdžiu. "O teisiųjų dauguma, kaip sako pirmas Krikščionių rašytojas Šv. Lukas, buvo viena siela ir viena širdis, nei vienas jų kad ką turėjo, neskaitė savo, bet buvo visiems bendras."

Štai jums žmonės gero noro! Lietuviai, imkite sau pavyzdį ir mokslą iš Eseniečių!

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė.

Mano kanklės.

Kanklės mano, kanklės aukso,
jūs neverkit pačios vienos,
kada niekas jūs neklauso,
bet kaip glaudžias man blakstienos,
jūs liūliuokit mano mintį
ir padėkit jai nurimti.

Kada siela kilti trokšta,
bet ją laiko geismas kūno,
to bejėgio mūs galiūno
gali būti suviliota, —
skambėkite giesmes brangias,
kelkit sielą į padangas.

Kanklės mano, kanklės tylios,
jūs užburtą turit galę.
Kanklės mano sidabrinės,
Rausta skruostai man išbalę,
klauso jūsų jūros gilios.
tildykit skausmus krūtinės.

3—XII—21.

A. Vaičiūnas.

Aplinkui Lietuvą.

Aplinkui Lietuvą vainikas bernelių
Gražiausių žiedelių, Tėvynės darželių;
Jie saugo Lietuvą nuo slibino seno,
Kurs svetimu darbu per amžius gyvenoi!..

Gana jau to jungo! vergaut svetimiems—
[siems,

Reik būvis pagerint žmonelėms saviems—
[siems!...

Siaubūnas vėl taisyos kad mumis pavergti,
Jis sako: "Lietuviui, vergaut neišvegti".

Ar tam mes Sibiro tyruose atsidūrėm,
Kai ateitį šviesią Tėvynei mes būrėm,
Kad paskui kovojus rankas tik nuleisti
Kad priešui pavergti ir vėl save leisti?!

O kam-gi močiutė pagimdė, auklėjo
Ir meilę Tėvynės širdysna išėjo?!

Ne, vyrai! Lietuvis tiek metų kariavo,
Mokės apgint šiandie ir ryt žemę savo!..

Ar duosime priešui mes jungą uždėti,
Kad vėl juos penėti ir skriaudžiant tylėti?!,
Ar duosim, kad Nemunas senas išvystų

Vėl priešą, jo keiksmą, jo kalbą išgirstu
Ne, broliai, kovosim, kariausim lig galo,
Jug laisvės troškimas pas mus neatšalo!..
Jaunime, į kovą už seną idėją!
Te eina mūs priešai iš kur yr' atėję.

—x—

Žilvitis.

Operoje.

Jau apsiautė dangų ūkai vakariniai,
Jauku... Koks ramumas, ir kyla mintis
Į tylią padangę, kur žvaigždės nubudę,
Kur kalbasi dvasios, didi paslaptis.

Štai sukas verpetais garsai svaigulingi,
Ir skrieja padangių tyliom erdvėmis.
Žavėjanti tonai išplaukę jausmingi
Banguoja švelnėmis garsų vilnimis.

Jie sielą užbūrė, garsai nuskambėjo,
Pakilę lyg jūroj atbudus vilnis;
Jų dangišką grožę siela pamylėjo —
Pamylėjo muziką jautri širdis.

* * *

Pravirko smuikos, išgirdau giesmę,
Nutilo minioj kalbos — juokai,
Čia mes krūtinės jausmus išlies'me..
Užmiršti liko dienos vargai.

Muzikos tonai berybėn kyla,
Juosius palydi dainų garsai;
Iškilę alpsta, erdvėj sudįla,
Nauji banguoja dainų aidai.

Jie supa sielą ir kelia mintį,
Kur dreba gilūs dangaus skliautai,
Toli jau liko per vargą minti,
Dygiais erškėčiais kloti takai.

Vienok neilgai... Daina nutilo,
Kurią širdingai gan pamylai.
Ir sužavėta minia pakilo,
Lig susimąstę, rimti veidai.

Čia buvo gera, gaila palikti,
Svaigino smuikos — dainų aidai,
Grįžti į rūką, turi sutikti,
Nors valandėlę tik gyvenai.

Pastabėlės.

—x—

Vasario 11 d. daugelį Chicagos lietuvių patiko nelaimė. Tą dieną trūko didelis Bischoffo "spešilų" humbugas. Ant rytojaus apsižiūrėta, kad ir kito "spešilų" leidėjo — Harringtono — ofisas uždarytas, o pats pabėgęs, kurio ligi šiol dar nepavyko sugauti ir areštuoti. Po tų plyšo ir visi kiti mažesni humbugai bei beverčių alėjaus šaltinių šėrai pardavinėjimai. Visi tie humbugai turėjo armijas agentų, kurių tarpe buvo daug ir lietuvių. Jie vaikščiojo po namus ir gražiais pažadais, — pav, už idėta 100 dol. "spešilan" po mėnesio, kito ketino atnešti šimtą su 25, 50 arba 100%, viliojo iš žmonių darbininkų sunkiai uždirbtus pinigus. Daugelis lietuvių, kurie ūmu laiku norėjo pralobti, kurie net namus pardavę arba paskutinius dolierius išėmę iš bankų sukišo Bischoffui, Harringtonui ir kitiems humbugieriams, šandie verkia ir plaukus nuo galvos rauja, nes tie pinigai žuvo. Kaip patys humbugieriai, taip ir vyriausi jų agentai, kurie nespėjo pabėgti, areštuoti. Dabar gaudoma ir areštuojama ir visi agentai.

Del keleto tūkstančių gobšių, visai Chicagos lietuvių visuomenei puola negarbė, nes vietos angliškai laikraščiai, plačiai paleidę žinių apie tuos "spešilus" minėjo *lietuvius*, nors yra žinoma, kad lenkai dvigubai daugiau sukišo savo pinigų. Tokiu būdu visi svetimtaučiai turi pamato manyti, kad lietuviai yra tamsūs žmonės, kuriuos lengvai gali apgauti bile koks sukčius.

Apskaitoma, kad pastaraisiais metais Chicagos lietuviai visokiems humbugieriams "spešilams" sukišo begalo daug pinigų. Ir taip:

Jones'ui	\$ 350,000
Co-operative'ui	1,000,000
Matui ir Žitkui	75,000
Harrisonui	25,000
Bischoff'ui	4,500,000
Harrington'ui	2,500,000
West'ui	700,000
Apple'ui	100,000
Šakaliui	200,000

G. B. U. T.	25,000
S	50,000
Viso	\$10,025,000

Dešimts milijonų dvidešimts penki tūkstančiai! Pasvarstykit tiktai, kiek gera su tiek pinigų būtų buvę galima padaryti Lietuvoje.

Kun. B. Bumša, L. K. C. V. Atstovas Amerikoje, viename "Draugo" numery rašo:

Yra ties Birštonais vieta, kur Nemunas sumeta alkūnę. Nes kelią jam užstoja kalnai. Tuos kalnus perkasus ir Nemuną paleidus tiesiai perkasu, pasidarytų naujas Niagarą Falls. Iš krintančios vandens jėgos pasidarytų 25,000 arklių jėga. Ir jos užtektų varymui visų Lietuvos fabriku, visų dar nesamų elektrinių geležinkelių, elektros šviesai.

Ir kainuotų tas Nemuno pakinkimas tik vieną milijoną dolerių.

Yra Lietuvoje durpynių. Ties Kaunu yra durpynė, kuri gali duoti kuro visai Lietuvai per 80 metų. Ta durpynė vadinasi Ežerėtis. — Tą durpynę galima sunaudoti įdėjus — 100 tūkstančių dolerių. 10 tokių durpynių pakinkius būtų kuro netik Lietuvai, bet visoms aplinkinėms valstybėms. —

Ir kainuotų tai antras milijonas dolerių.

Lietuvos miškai nebūtų tuomet naikinami. Iš miškų būtų sutverta plati pramonė: statybos, popieros, namų rakandų, mašinos ir tt. Visą miško pramonę galima būtų sutverti už trečių milijoną dolerių. —

Lietuvos dirvos yra našios. Jos gimdo duoną, liną, vilną, gyvulius ir kailius. Sutvarkius ūkį, Lietuva galėtų išmaitinti 27 milijonus žmonių. Be to, iškiltų pramonė audimo, kailių išdirbimo, duonos ir gyvulių prekyba. Ir visam tam Lietuvos žemės ūkio pakėlimui tereikėtų,

Ketvirto milijono dolerių.

Už penktą milijoną dolerių būtume pastatę 5 Universitetus ir 50 gražiausių gimnazijų.

O ką reiktų daryti su kitais milijonais?

Tautos Šventėje (vasario 16 d.) masiniame Chicagos lietuvių susirinkime Lietuvos Nepriklausomybės keturių metų sukaktuvėms paminėti, vienas kalbėtojas pasakė: "Chicagos lietuviai tais milijonais dolerių,

kuriuos sukišo sukčiams, humbugieriams, būtų išslavę Želigovskį iš Vilniaus, taip kaip šeiminkė (Amerikoje) išsluoja iš savo namų visus "burdingierius" (inamius) ir Palangoje, Baltijos jūroje pastatę tokią Laisvės stovylą, kad būtų švietus visoms Pabaltijos valstybėms".

Vienas Chicagos finansistas pasakė: "Tais milijonais dolerių, kuriuos Chicagos lietuviai sukišo visokiems "spešilų" leidėjams, savo krašte galėję praveisti tiek geležinkelių, kurie būtų jungę netik visus miestus, miestelius, bet ir didesnius kaimus, vienkemius: užvedus ir taip išstobulinius krašto pramonę, kad visai Europai Lietuva būtų buvęs pavyzdžiu".

O dabar... dabar daugelis "pralobusių" Chicagos lietuvių verkia neturėdami už ką anglių kurui nusipirkti.

Skaudi pamoka!

— x —

TARPTAUTINIS KATALIKŲ KONGRESAS.

—

Pritariant Luksenburgo vyskupui Mgr. Nommeschiui, kurį tuo reikalu asmeniai atlinkė *Katalikų Internacionalo* generalis direktorius, Dr. Kun. J. M. Meazgeras, Tarptautinis Kat. Kongresas šiemet įvyks Luksenburge rugpiūčio pradžioje.

Visos katalikiškos organizacijos ir veikėjai, nežiūrint ar priklauso prie *Katalikų Internacionalo*, ar ne, kviečiami dalyvauti tame Kongrese.

Kazys Vidikauskas,

Įgaliotinis *Katalikų Internacionalo* Suviennytose Valstijose.

— x —

SVARBESNI PASTARŲ DIENŲ ĮVYKIAI

Sausio 10 d. del prof. kun. Pr. Būčio straipsnio, uždarytas Kaune katalikų dienraštis "Laisvė". Jos vieton išeina kasdien "Tėvynės Sargas", buvęs lig-šiol krikščionių demokratų savaitraštis.

Vasario 15 d. Liet. Steig. Seimas ratifikavo Tarptautinio Teismo statutą. (Elta).

Vasario 12 d. Šv. Petro Bazilikoje, Ro-

moje, įvyko naujai išrinktojo Šv. Tėvo Piuso XI karūnavimas.

Su virš 50,000 bilietų išdalinta žmonėms dalyvauti karūnavimo iškilnėse.

Vasario 16 d. švenčiant Lietuvos Nepriklausomybės keturių metų sukaktuves, atidaryta Lietuvos Universitetas.

Vasario 16 d. Buvęs Lietuvos Atstovas Danijoje p. Jurgis Savickas paskirtas Lietuvos Reikalų Vedėjum (Charge d'affaires) Švedams ir Norvegams. (Elta).

Vasario 21 d. skraidydamos ore eksplodavo ir nukrito žemėn Suv. Valst. armijos orlaivis "Roma". Orlaivio luoteluose buvo 50 žmonių. Iš jų 34 žuvo, kiti sužeisti. "Roma" buvo milžiniškas—410 pėdų—ilgio orlaivis, kurį pernai Suv. Valst. pirko nuo Italijos užmokėdamas \$1,250,000.

Simbolinė spalvų reikšmė.

Balta spalva reiškia tikėjimo grynumą, nekaltybę, ištikimumą, džiaugsmą ir gyvenimą. Teisėjyje reiškia teisingumą, ligoniuose — nusizeminimą, moteriškėje—nekaltybę.

Raudona (rubininė) reiškia ugnį, dievišką meilę ir karališkumą. Baltos ir raudonos rozės reiškia meilę ir išmintį. Blogoje minty raudona spalva reiškia pragarinio blogumo meilę ir neapykantą.

Mėlyna (safyrinė) reiškia dangaus skliautą, nuo dangaus paeinantį teisingumą, pastovumą ir ištikimumą.

Geltona (auksinė) yra saulės ženklas, Dievo maloningumo, moterystės ryšio ir ištikimumo. Blogoje prasmėje geltona spalva reiškia neištikimumą, pavydą ir apgaulę.

Žalia (smaragdinė) yra pavasario vilties spalva, ypatingai nemirtingumo ir pergalės viltis, kaip laurų ir palmų spalva.

Pijonkinė (amestinė) reiškia meilę ir teisybę arba kentėjimą.

Purpurinė spalva reiškia gerus ir teisingus daiktus, paeinančius nuo dangaus.

Juoda spalva reiškia tamsumą, žemiškumą, nepripažinimą, nedorybę ir mirtį.

J. V—nė.

Aidai.

Nenurimstu oi, ne!

savo kryžių, vargus,
aš matau ir sapne,
nors jis man yr' brangus.

Veltui ranką tiesi
prie Aušrinės žvaigždės,
gęsta viltis šviesi,
skausmas vien telydės.

Maldos balsas griaudus
neša skundą širdies,
atminimas vaizdus
iš skaudžios praeties
stato priešais akis.

Baugūs jie ir kurti
man vaidenasi vis,
lig kad būt užburti.
Veltui ieškau draugų,
nieks rankos nepaduos!

Taip klaiku ir baugu,
vargiai kas bepaguos.
Ir žvaigždė nusileis —
nematysiu nė jos,
nebeilgai beskleis
man savosios šviesos.

Pasiliksiu viena
belaukdama Aušros,
gal išauš greit diena,
gal rytai suliepsnos.
Nebeglaudžia akių,
nevilioja sapnai,
atminimuos plaukiu...
Vien aidai, vien aidai!

II—XII—21.

J. V—nė.

Negriž.

Gal tu nori, kad mylėčiau
tave vėl karštai,
kad tau širdį pažadėčiau,
skrisčiau ten, aukštai,
į berybę, žvaigždžių šalį,
saulėtu taku
ir ten kločiau joms takelį,

kad keliauti per pasaulį,
 tau nebūt' klaiku.
 Aš myliu kas-kart labiau
 ir sparnus skečiu plačiau;
 ryto rasa pasipuošus,
 "Laumės" juosta apsijuosus
 saulės spindulius žarstau.
 Skinu žiedus aš gėlių,
 pinu vainikus iš jų,
 po plačias lančias skraidau...
 Myliu visa, kas gražu,
 kas tik šventa, teisiu, tyra,
 kur laukai pilni žiedų,
 kur jie šiepias pamažu;
 kur rasos lašeliai byra,
 žiedus žemyn lenkdami.
 Taigi tau sakau "sudie"!
 aš skrajosiu čia kasdien.
 Rytą saulei patekėjus
 ir gojaliams sušlamėjus;
 debesėlius aš lydėsiu,
 bet tavęs ... jau nemylėsiu.

Dar apie Vyčių perskiras.

"Vyčio" No. 14 (108), 1921 m. tilpo G. Intaro straipsnis "Apie Vyčių perskiras", kuriame jis išvadžioja, kad Vyčiuose reiktų įvesti perskiras, t. y. kad vaikinai veiktų skyrium, merginos vėl skyrium.

Kitame numaryje Centro Raštininkas V. Rūkštalis išėjo su priešingomis Intarui mintimis.

L. Vyčių 25 kuopa per du susirinkimu svarstė ir plačiai gvildeno iškeltąjį Intaro klausimą ir vienbalsiai nutarė stovėti V. Rūkštaliai pusėje, kad tokios Vyčių perskiras susilpnintų mūsų organizaciją ir atneštų jai daug žalos. Prie to L. Vyčių 25 kuopa dar pabrėžia: 1) Įvedus organizacijon tokias "perskiras", daugelis Vyčių kuopų paliautų gyvavusios; 2) Pairtų visi Vyčių koriai; 3) Užmigtų tikrasis dailės pulsas ir nebūtų organizacijoje gyvumo; 4) Nesant bendro veikimo, greičiau ištautėtų didžiūma čia augusio jaunimo; 5) Visais laikais lietuviai bendrai veikė ir tas veikimas at-

nešė mūsų tautai daug gražių vaisių; 6) Lietuvos jaunimas (Ateitininkai, Pavasarininkai) visame veikime bendrai darbuojasi, del to ir Vyčiams, kaipo gaivintojams savo tautos išėivijos tarpe nėra reikalo daryti "perskirų"; 7) Vyčiai bendrai veikdami po savo obalsiu "Dievas ir Tėvynė" daugiau galės nuveikti organizacijos naudai, tėvynės Lietuvos labui, jos kultūrai ir sėkmingiau galės atremti priešų puolimus.

L. Vyčių 25 kp. Valdyba.

Laisvė.

Žiloje senovėje, tolymuose rytuose gyveno garsus karalius Hasanas. Jo tėvas mirdamas paliko jam mažą karaliją. Būdamas tvirtas, drąsus ir pilnas ambicijos Hasanas nesitenkino palikta jam tėvo karaliја. Kad praplėtus jos rubežius, Hasanas sumanė užkariauti ir pavergti visas aplink save mažas tautes. Sumanymas jam sekėsi: del to užkariavo visas mažesnes tautes ir ant visų uždėjo savo geležinę ranką. Kad tautos, patekusios vergijon, nedarytų suokalbių ir nebandytų sukilti prieš prispaudėją, Hasanas suorganizavo armiją šnipų, kuriais, it tinklu, apjuosė užkariautas tautas. Šnipai veikė, ištikimai tarnavo karaliui. Už kiekvieną išsitarimą prieš karalių Hasaną, pavergtieji buvo suimami ir be pasigailėjimo kėmšami į kalėjimus, kuriuose žiaūriai kankindavo.

Prabėgo daug metų, bet Hasano valdžioje neįvyko jokios permainos, jokio palengvinimo.

Hasanas buvo bevaikis. Eidamas senin jis sykį susirūpino, kas bus, kumet į jo rūmų duris pabėls mirtis, kam, neturėdamas įpėdinio, paliks valdyti savo karaliją. Ilgai Hasanas mąstė, galvoje, ką čia padarius, kad jo valdžia netektų svetimam, kuris visoms užkariautoms, pavergtoms tautoms gali vėl grąžinti laisvę, nepriklausomybę. Ilgai galvojęs, ant galo, sumanė sušaukti visos karalijos žinius (kunigus) ir įsakyti mėlsti dievų, kad jis susilauktų sūnaus, sos-to įpėdinio. Sumanyta, padaryta. Kada

suvažiavo visi žiniai, jų tarpe radosi vienas, kuris, visiems girdint, atsiliepė į karalių šiais žodžiais: "Šviesiausias karaliau! Jei-gu nori, kad mūsų maldos būtų dievų iš-klaustos, pirmiausia pats turi padaryti ge-rą daiktą, arba prižadėti vėliau padaryti" Hasaną sutiko ir į tokį žiniaus pareiški-mą atsiliepė: "Jeigu dievai išklauskys jūsų maldas ir aš sulauksiu sūnaus įpėdinio, pri-žadu visoms pavergtoms tautoms duoti dau-giau laisvės, dideliems politiniams nusikaltė-liams žymių atmainų, o mažesnius visus pa-liuosuosi iš kalėjimų".

Sudėjęs žiniams tokį prizadą, Hasanąs nebepersekiojo daugiau pavergtųjų, tik lau-kė tos dienos, kad dievai išklauskys žinių maldas, kada jis susilauks sūnaus sosto įpė-dino. Laukė tos dienos ir visi politiniai kali-niai ir visi žmonės pavergtų tautų, nes tik-ėjosi, kad su ta diena sugrįž jiems senovės laisvė.

Bėgo dienos, savaitės, mėnesiai. Tik štai, vieną dieną po visą karaliją praskam-ba linksma žinia, kad Hasanąs susilaukė sū-naus. Visoje šaly užvirė nepaprastas džiaugsmas.

Sūnaus krikštynomis karalius vėl sušau-kė dvaran visus žinius, sukvietė visos šalies diduomenę. Suvažiavę žiniai ir diduome-nė išrinko ir patarė Hasanui, kad savo sūnui duotų vardą Zamanas. Karalius su-tiko.

Praleidę kelias dienas krikštynų poki-lyje žiniai ir svečiai išvažinėjo kas sau, o Hasanąs ėmėsi pildyti savo prizadą. Pir-miausia jis paskelbė, kad paliuosuoja iš ka-lėjimų visus politinius savo priešus, nežiū-rint ant kiek metų jie buvo nuteisti. O tiems, kurie buvo pasmerkti mirtin, bausmę pakeitė kalėjimu.

Vieną kartą karalius Hasanąs nuvyko į kalėjimą, iš kurio buvo paleidžiami politi-niai prasikaltėliai. Užėjo jam ant minties paklausti kalinių, ko jie labiausia trokšta.

Pasišaukęs prie savęs vieną pasmerktą-jį Hasanąs prabilo:

— Sakyk man, kalini, ko tu labiausia trokštum. Buvai pasmerktas mirtin. Do-vanojau tau gyvybę, duosiu viską, ko tiktai norėsi, tiktai nebūsi laisvas.

Kalinis atsakė:

— Karaliau, labiausia aš trokštu lais-vės. Laisvė brangesnė už pačią gyvybę. Neturint laisvės, ar-gi gali būti malonus žmogui gyvenimas. Del to, labiausia trokš-tu, kad karalius suteiktum man laisvę.

Šie kalinio žodžiai ant Hasanąs padarė gilų įspūdį. Nieko nelaukęs karalius įsakė tuoju paliuosuoti visus įkalintus savo prie-šus. Visoms tautoms, kurias jis buvo pa-vergęs davė kultūrinę ir ekonominę laisvę.

Išpildęs savo prizadą karalius Hasanąs gyveno jausdamas savyje didelę ramybę. Po kiek metų Hasanąs mirė. Jo įpėdinis — Zamanas — buvo da geresnis, nes visoms tautoms grąžino pilną laisvę ir nepriklausomybę. Zamanas už tai buvo labai gerbia-mas. Jo vardas plačiai skambėjo visame pasauly.

* * *

Mūsų tėvynė, Lietuva, ir-gi nieko dau-giau netrokšta, kaip tik to, kad visas pasau-lis pripažintų laisva, nepriklausoma valsty-be su jos sostine Vilniū. Ji žino, pilnai su-pranta, kad laisvė yra už viską brangesnė. Delto už tą laisvę Ji pasirijus kovoti ligi paskutinio kraujo lašo.

Jonas Zabulionis.

Sioux City, Iowa.

—x—

Žilvitis.

Žiemos Naktis.

—x—

Naktis jau sutemo,
Tik vėjas alsavo
Ir žarstė pusnyuose sniegą.

Kur vasaros grožė,
Tiek džiaugsmo atvožė,
Dabar sužavėta jau miega.

Ten mėnuo atšalęs,
Jo veidas išbalęs,
Pa dangėj pro debesis ritas.

Jį žvaigždės palydi,
Šviesos nepavydi,
Nušvinta puikusis zenitas.

Lietuvos Vyčių 48 kuopos (Springfield, Ill.) koras, kuri veda muzikas A. Aleksis.

SPORTAS.

Waterbury, Conn. Kitos kolonijos galmano, kad pas mus jaunimas miega ir ištyžęs fiziniai sau ramiai sėdi. Visai ne. Tas apsilviltų, kuris taip manytų.

Prie Vyčių 7-tos kuopos priklauso daug gražaus ir gabaus jaunimo. Nes ten jiems yra geriausia proga išsilavinti fiziniai ir moraliai.

Pernai kumet Vyčių jaunimas pradėjo rūpintis sportu, kai kurie tik nusijuokė ir sakė, kad tas nesą reikalinga ir neverta remti. Bet radosi daugiau, kurie pritarė ir rėmė, ypatingai kleb. kun. Valantiejus ir kun. Bakšys. Nūnai jau ir tie, kurie buvo priešingi turi progos pamatyti tą svarbą. Štai, trijų mėnesių besketbolo rungtynių daviniai:

<i>gėmiai</i>	<i>žaidėjai</i>	<i>išlošė pralošė</i>
1. K. of L. Juniors		19
1. su K. of L. Seniors		14
2. K. of L. Seniors		35
2. su K. of L. Juniors		28
3. K. of L. Juniors		17
3. su Brooklyn "Y"		14
4. K. of L. Juniors		2
4. su Crescents		0
5. K. of L. Juniors		29
5. su Acme		4
6. K. of L. Juniors		29
6. su Mill Plain A. C.		7
7. K. of L. Juniors		91
7. su Šv. Juozapo par. Alumna		10
8. K. of L. Juniors		20
8. su Delphi Juniors		11
9. K. of L. Juniors		22
9. su Delphi Juniors		14

J. Tautilas.

Kaip kitose Vyčių kolonijose, taip ir Norwood'e yra moksleivių Vyčių, kurie pasižymi svetimtaučių sporto ratėliuose. Ypač daug pasižymėjęs vietinės aukštosios mokyklos futbolo ir besketbolo rately yra lietuvis Antanas Keršis. Jis priklauso prie vietinės Vyčių kuopos.

A. K. Stašaičiūtė.

C. Brooklyn, N. Y. L. Vyčių 49 kp. sporto sekcija gana smarkiai veikia.

Sausio 8 d. Harrison Hautman salėje įvyko antros didelės besketbolo rungtynės tarp L. Vyčių 49 kp. ir L. Vyčių 90 kp. Žaidimą laimėjo brooklyniškiai besketbolininkai, kuriems vadauja gabus sportininkas A. Aleksandravičius. Žaidimo daviniai tokie: brooklyniškiai padarė 15 punktų, o harrisioniečiai 6 pt.

Pennsylvanija valstijos Vyčiai giriasi esą smarkūs sportininkai. Ar nevertėtų surengti besketbolo rungtynes tarp Brooklyno ir Pennsylvania. Tokios rungtynės begalo būtų įdomios.

J. S.

—x—

Brooklyn, N. Y. Vasario 11 d., 1922 m. Šv. Jurgio parap. salėje įvyko besketbolo rungtynės tarp C. Brooklyno L. Vyčių 49 kuopos ir Harrison, N. J. L. Vyčių 90 kp.

Rungtynes laimėjo harrisioniečiai — 21 prieš C. brooklyniečius 11. *S. K.*

—x—

Sausio 9 d. Edwardsville aukštosios mokyklos salėje įvyko besketbolo rungtynės tarp vietos ir Plymouth Vyčių, kurias laimėjo plymouthiečiai. Rezultate 28:20.

Iš plymouthiečių pusės labiausia pasižymėjo V. Lutkevičius, o edwardsvilliečių — Šalčius. Pirmasis padarė 16 punktų, o antrasis 9.

Tą patį vakarą, kumet Plymouth'o Vyčiai rungėsi su Edwardsvilles Vyčiais, Wanameie's Vyčiai stengėsi laimėti rungtynes su Duryea Vyčiais, nes pirmose rungtynėse wanamiečiai žymiai pralošė. Tačiau ir ši kartą duryečiai laimėjo padarydami 20 punktų prie wanamiečius 19.

Rungtynėse tarp Luzernės ir Wilkes Barre Vyčių, kurios įvyko sausio 10 d., laimėjo wilkesbariečiai. Priežastis buvo ta, kad Luzernės Vyčiai savo komandon buvo įrašę tris naujus narius, kurie be praktikos stojo rungtynėse. Šiuo kartu wilkesbariečiai išėjo laimėtojais su aukštu rezultatu, nes 41 prieš 10.

J. T. Smith.

ATEITININKAS.

Iš angliško vertė A. K. Tauragis.

SKYRIUS III.

Ateitininkų Ratelis.

Tą vakarą Ateitininkų Ratelio nariai, susirinkę prie svetainės durų lauke, kada zakristijonas atidarys duris ir uždegs šviesas. Visi nariai buvo ankščiau susirinkę dėl to, kad žinojo, jog šin susirinkiman yra pakviestas nepaprastas svečias, Jokūbas Saulėnas, Sportą Mylinčiųjų Susivienijimo Amerikoje pirmininkas ir garsiausias tautinio sporto autoritas. Tokiu nepaprasto svečio atsilankymu ir Tėvo N. įtėkme visi Ateitininkai buvo perimti kuodidžiausios pagarbos. Netoli nuo jų kiti vaikai, nepriklausą prie ratelio, slankiojo tikėdamies gauti pakvietimą sykiu įeiti į svetainę. Vincas Radlius, praeidinėdamas pro būrį mėtinėjo paniekos žvilgsnį, nes jis nepasitikėjo tuo At-kų rateliu. Pamatę tai vaikai pradėjo jam dainuoti:

Ar nenorėtum tu įeiti,

Ar nenorėtum tu įeiti?

Radlius nors nieko nesakė, tačiau galima buvo matyti, kad ir jis norėjo įeiti ir savo akimis pamatyti nepaprastąjį svečią. Bet nei vienas nepriklausantis prie ratelio nebuvo leidžiamas dalyvauti tame nepaprastame susirinkime.

Suėjus visiems nariams svetainėn, Edvardas T., kaip pirmininkas, užėmė savo vietą ir paskelbė dienotvarkę. Po to išrinko iš trijų narių komisiją nueiti pas Tėvą N., pas kurį buvo svečias, ir juo du atlydėti svetainėn.

Kada Tėvas N. su svečiu įėjo svetainėn, visi vaikai sustojo ir pasveikino gausiu rankų plojimu. Kiekvienas ištiesęs kaklą stiepėsi, kad geriau pamačius svečią.

— A, koks gražus vyras, — vienas kitam šnabzdėjo vaikai.

Jokūbas Saulėnas buvo aukštas, petingas, dailus vyras. Jo galva buvo jau kiek žilą, raudonas, šypsojančios išžiūros veidas, su barzdele ir pasirėdęs vakariniais drabu-

žiais (kas retai tame kaime buvo matoma).

— Dabar, vaikai, — prabilo Tėvas N. Mūsų svečias, atsilankęs čionai ypatingai nori matyti, kaip vedama yra šis ratelis ir ką gera jis pasirijęs vykinti. Dėl to, viskas turi būt daroma taip, kaip ir paprastuose susirinkimuose. Savo nuomonę apie mūsų ratelį svečias išreikš ant galo.

Pirmininkas paprašė visus narius prie tvarkos. Smagu buvo žiūrėti, koks rimtas pirm. buvo akyse svečio. Po to sekė vardošaukis, paskui svarstyta paprasti reikalai ir priimta nauji nariai, kurių buvo trys. Iššaukus, visi trys sustojo prieš estradą ir taip domiai žiūrėjo į svečią, jog iš dalies pamiršo net savo pareigas.

— Ar randasi kas būtų priešingas priėmimui brolių K., A., ir T., kurie išlaikė bandymų laiką, — paklausė pirmininkas.

Visi tylėjo.

— Niekas nėra priešingas, — vėl atsiliepė pirmininkas.

— Broliai, ar sudarėte sąskaitą skolos, kurią būsite skolingi savo tėvams?

— Sudarėme, — atsakė visi trys ir kiekvienas išsiėmė iš kišenio po raštelį.

— Skaityk broli K., — paliepė pirmininkas.

— Už dvylikos metų užlaikymą, apvilkimą, gydytojo lėšas ir grynus pinigus, penki šimtai penkias-dešimts dolierių; trys šimtai dolierių už ateinančius tris metus, kol pradėsiu dirbti. Viso pasidaro aštuoni šimtai penkias dešimts dolierių. Tėvas sakė neims jokio nuošimčio, nei neskaitys už šviesą ir šilumą. Jis pasitenkins aštuoniais šimtais ir penkias-dešimts dol.

— Dabar skaityk broli A.

— Tėvas sakė, kad aš galiu sudaryti tokią sąskaitą, kokia yra brolio K., tiktai mano tėvas nemano, kad aš atsiminsiu išmokėti, nes toks esu užuomarša.

— Ratelis tau primins, — atsakė Tėvas N.

— Dabar skaityk broli T.

— Aš baigiu keturioliktus metus. Tėvas sakė, kad man priskaito dvigubai, nes sirgau. Už maitinimą per keturioliką metų — keturi šimtai dolierių, drabužiai — trys šimtai, gydytojas ir vaistai — du šimtu, pinigai gegužinėms ir šiam tam, taip-gi nuosimtis ligi šios dienos — šimtas trys-dešimts dolierių. Jis dar norėjo priskaičiuoti ir surinkimo lėšas, bet motina pasakė gana. Viso tūkstantis devynias-dešimts dolierių.

— Motina neklydo, — prabilo Tėvas N. Kadangi aš esu atsakomybėje už šią sąskaitą, del to numušu ligi aštuonių šimtų dolierių.

— Dabar pasirašykite po tomis sąskaitomis, — paliepė pirmininkas, — kad sutinkate per dvidešimts metų atmokėti tėvams tuos pinigus, kuriuos jie išleido jūsų užlaikymui ir mokslui.

— Šitos sąskaitos lieka mano globoje, — atsisukęs į svečią tarė tėvas N. Nemačiau, kad reiktų man aiškinti šių iškilnių priežastį. Dauguma vaikų pamiršta visa, ką jie turėtų atiduoti tėvam ir nė pinigais nė meile neatsilygina už auklėjimą ir rūpestį. Mūsų ratelis tat pasiėmė sau užduotį išmokinti save ir kitus suprasti tame reikale atsakomybę. Kai-kurie ratelio nariai jau pradėjo mažinti savo skolą tėvams. Enrike, atsistok ir pasakyk svečiui, kaip stovi savo sąskaitoje.

— Aš pernai pradėjau dirbti, — pasidžiudamas pradėjo Enrikas, — už penkius dolierius savaitėje. Už pragyvenimą ir drabužius tėvas paskaitė man šimtą penkias-dešimts dolierių; dešimts dolierių davė mano asmens reikalams, o šimtą dolierių atskaitė iš skolos.

— Puikus pildymas savo uždavinio, ar ne, — paklausė Tėvas N. svečio.

— Puikesnio dar nesu girdėjęs, — giliu balsu atsakė Saulėnas. Kuomet Enrikas bus didesnis, jeigu tėvai sutiks, norėsiu pasiimti jį savo ofisan.

Visoje salėje pakilo džiaugsmingas šnabzdėsysis, o Enrikas iš džiaugsmo ir puikybės net pasipūtė.

— Kiekvienas šio ratelio narys, — sakė Tėvas N., — yra pasirašęs ant savo sąskai-

tos ir prisizadėjęs tėvams atsisteisti. Teisingos prekybos žmogus niekumet nepamiršta savo pareigų. Kadangi ypatingas šio ratelio tikslas yra nariams iš anksto žiūrėti į savo ateitį ir prie jos rengtis, del to kiekvienas narys raginamas pasvarstyti apie amatą, prekybą bei kitokį užsiėmimą, kuriuo mano ir tikisi ateity užsiimti, ir pareikšti savo mintis visiems broliams-nariams.

— Arnoldas Saulėnas, — pašaukė pirmininkas. Vaikas atsistojo ir įdėbė akis į svečią.

— Linksmą man pažinti narį Saulėnų giminės, — žiūrėdamas į vaiką tarė svečias.

— Ačiu Tamstai, — atsakė Arnoldas. Jis buvo penkiolikos metų amžiaus, liesas, gražiai apsitaisęs.

— Kokį manai pasirinkti sau užsiėmimą? paklausė pirmininkas.

— Bankoj, pinigų suonašoj. Visi vaikai pradėjo prunkšti ir pusbalsiai kuždėti "smilčių suonašoj".

— Kodel?

— Tai geras užsiėmimas. Bankoje yra daug pinigų. Aš girdėjau vieną asmenį pasakojant, kad žmogus, kuris valdo pinigus, jei jis yra teisingas, viską valdo.

— Kokią turi progą, — paklausė pirmininkas, užimti bankoje vietą?

— Man jau pažadėta pirmutinė tušti vieta mūsų bankoje.

— Labai gerai, Arrolde, — pritarė Tėvas N. Aš tikiu, kad kumet nors būsi mums ir savo gyvenimui garbė. Pinigai didelė jėga. Tačiau nereikia pamiršti, kad tankiai pinigai pragaišina tuos, per kurių rankas jie eina. Tokiame užsiėmime reikia būti stiprios valios ir dievobaimingesniu negu kitame kokiame.

— Ačiu, Tamstai, — atsakė Arnoldas. Jam atsisėdus, daugelis vaikų šiepdami jį kuždėjo „ačiu“, „ačiu“.

— Jeigu būtų čia Vincas Radlius, gal paašikintų mums, del ko jis mano užsiimti paveikslų išdirbyste, — tarė Tėvas N.

Salėje truputį nutilo.

— Jis jau liovėsi mąstyti apie šį užsiėmimą, — prabilo vienas. —

Jis užsiims tuo, kuo jo motina nenori kad užsiimtų, — atsiliepė kitas.

— Aš manau, kad jis jau išstojo iš mūsų ratelio ir nenori daugiau priklausyti, — pastebėjo pirmininkas.

— Panašiai sakė ir man, — išsikišo dauguma balsų.

— Jis norėjo, kad su juo išstotumėm ir mudu, — sykiu atsiliepė du vaiku.

— Šį vakarą jis dar norėjo įeiti ir dalyvauti tame nepaprastame susirinkime, — vienas po kitam sakė vaikai.

— Matai Tamsta, — kreipdamasis į svečią tarė Tėvas N., — kokių turime priešų. Vaikai, kas yra su Vincu?

— Jis perkašelis, išpūstgalvis, — kone vienbalsiai surikė visi.

— Ar prikalbino nors vieną apleisti mūsų ratelį?

— Nei vieno! Mes esame ištikimi savo vėliavai, — atsakė pirmininkas, o visi vaikai pradėjo rankomis ploti.

— Po to Tėvas N. pasikėlė sakyti prakalbą.

— Taip, visi mes esame ištikimi savo vėliavai. Tai mūsų obalsis. Šis ratelis mokina mūsų vaikus, kaip jie turi žiūrėti ateitin ir save prirengti darbui, kuris privalo būti atliktas pirm negu jie sugrįž pas Dievą. Šį vakarą mūsų svečias per vieną minutą daugiau pasakys apie ratelį, negu aš kalbėčiau ištisą savaitę. Gerb. Saulėnas, tai didžiojo pasaulio žmogus. Trisdešimts metų atgal jis buvo užėmęs tą vietą, kurią šiandie jūs užimate. Jam reikėjo žiūrėti ateitin. Jis viską jums papasakos. Savo akimis jūs galite matyti, kuomi jis yra šiandie. Jis užima aukštą, užtikrintą ir gerai apmokamą vietą. Tačiau jis turi dirbti taip sunkiai, kaip sunkiai galima gauti tokią vietą. Taigi, perstatau jums savo draugą, Amerikos jaunimo draugą, kuris nori, kad visas jaunimas išaugtų sveikas, tvirtas, doras ir darbštus.

Salėje pasipylė gausus rankų plojimas.

Svečias pasakė ilgą ir gražią prakalbą, kurią stenografas ištisai užrašė. Tą prakalbą kitame pasilinksminimo vakarėly Tėvas N. turėjo atkartoti.

Svečias labai džiaugėsi rateliu, jo vardu ir idėja. Jis sakė, jog kiekvienas jaunuolis turi žiūrėti gyvenimo ateitin. Didžiausia vargo dalis pasauly paeina iš to, kad mažai žiūrima į ateitį. Daugelis jaunuolių, išėjusių ant gyvenimo kelio eina, bet nežino kur eina. Traukinio inžinierius visumet žiūri priekin. Garlaivio styrininkas niekumet nenuleidžia akių nuo kelio, kokį turi priešais save. Jei traukinio inžinierius ir garlaivio styrininkas žiūrėtų priešingon pusėn, nė traukinys, nė garlaivis nepasiektų geidžiamos vietos; dar daugiau, traukinys arba laivas sudužtų. Visa žmonija kiekvieną dieną žengia pirmyn: vaikai žengia jaunystėn, jaunieji — vyriškuman; vyrai — senatvėn. Visi turi žiūrėti priekin, kitaip gali suklysti ir žūti. Juo ankščiau pradėdama ateitin žiūrėti, tuo geriau.

— Noriu pagelbėti Tėvui N. parodyti jaunuoliams, kaip žiūrėti ateitin. Kitą pavaršarį duosiu šešius medalius: du žalvario, du sidabro ir du aukso — geriausiam šio ratelio sportam, — pasakė svečias.

Visi pradėjo ploti ir sustojo. Tada Tėvas N. asmeniai supažindino svečiui visus ratelio narius. Kai-kuriems net du kartu teko pasisveikinti pakol apleido salę.

(Daugiau bus).

—x—

A. Vaičiūnas.

Paslapčiomis vakare.

Paslapčiomis, vakare,
Kai nutila viskas ore,
Tu atėjus ramini,
O širdužę jau užbūrus
Pamylėti ketini...

Jaučiu sielą prie savęs,
Lygiai tokią, kaip ir mano.
Meilės tinklu ją dengiu
Ir myluoju ir sūpuoju
Naujan žygin, aš, žengiu...

Meilės troškau, ją radau,
Užburtoį dangaus erdvėje...
Sau į širdį sodinau
Ašarėlėms laistinėjau,
O gėlelėms dabinau.

Man pasaulis taip gražus,

O jo Tėvas toks man geras!..
 Kaip tu mane pažinai
 Ir parodei naują kelią
 Paslapčiomis, ar žinai?..
 Ar žinai ką tu darei?..
 Tu pasaulį man atvėrei
 Iš žiedelių ir gėlių,
 Kur vien grožis, prakilnybės,...
 Suprantu, užtad myliu...

Paslapčiomis, vakare,
 Vėl ateisiu sapne brangus,
 Duok rankytę, štai širdis,
 Žengsiu ten, kur aukštes bangos..
 Aš nupinsiu vainikus
 Iš gražių spalvų žiedelių,
 Padabinsiu sielą tau,
 Paskui glausiuosi prie tavęs,
 Lūpos tars: laimingas jau!

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

Anglis.

Anglis, tai paslėptas želmuo.

Darbai.

Silpniausia vaisių rūšis ankščiau siai
 ant žemės krinta. Kaip maža žvakė toli sa-
 vo spindulius meta, taip geras darbas toli
 šviečia bauriam pasauly!

Kilnūs darbai.

Kađa tik atliekama kilnus darbas, ka-
 da tik išreikšta kilni mintis, mūsų širdys
 linksmu nusistebėjimu kyla į aukštesnes vie-
 tas.

Praėjusios dienos.

Ak, mano gyvenime, ar mudu neturėjo-
 va metlaikų, kurie tiktai sakė Gyvenk ir
 Džiaugkis. *J. R. Lowell.*

Draugas.

Ištikimas draugas, tai saugus įkaras.

Gėrimas.

O tu, neregima vyno dvasia, jei tu ne-
 turi vardo, kuriuomi tave galima pažinti,
 pavadinsime tave velniu. *Shakespeare.*

Ginčas.

Varžytinėš, neapykanta ir kerštas ap-
 vagia gyvenimą nuo viso jo linksmumo.

Gašlumas.

Vilius buvo pakištas septyngalviui gaš-
 lumui, kuris gyvuoja kiekvieno žmogaus šir-
 dy; puikybė, godulystė, paleistuvystė, rūsty-
 bė, apsiryjimas, užvydėjimas, tingėjimas ir
 visi jų vaisiai buvo apdengti ir išgydyti
 lengvu Dievuje pasitikėjimu.

Gyvenimas ir Mirtis.

Mirties vartai, tai nuodėmės; gyveni-
 mo (vartai), tai geri darbai, per kuriuos
 mūsų nuopelnai mus veda prie atlyginimo.
 Kaip-gi noriai tad aklas yra tasai, kuris nu-
 klystu, o negalėjo nenuklysti. Šis pasaulis,
 tai mirties apylinkė; anas, tai gyvenimo; ir
 čia turėtų būti vienas mūsų stengimasis
 pasistatyti save prieš mirtį taip, kad žmo-
 nės galėtų manyti: mes esame ją praėję.

Ištikimas Tiesoje.

Neištikimųjų tarpe, ištikimas jisai vienas;
 nesuskaitomų neteisingųjų tarpe, ramus;
 nesujudintas, nesuviliotas, neišgązdintas.
 Savo ištikimybe meilę išlaikė. Nė skaičiai,
 nė pavyzdys nieko negelbėjo, kad atitraukus
 jį nuo tiesos, arba pamainius savo ištikimą
 mintį, nors jis buvo vienas. *Milton.*

Išvaizda.

Teisinga išvaizda, tai geriausias pas-
 portas.

Kalba.

Žmogaus kalba, tai jo minčių veidrodė.

Keblūs dalykai.

Daugumą dalykų, kurie pasirodo keb-
 lūs perstatyti, lengvi atlikti.

Apgavystė.

Mene (dailėj) apgavystė, tai teisybė.

Kryžius.

Kristaus Kryžius, tai pakelevingam ke-
 lias, dangun vadas, viltis tų, kurie įžeidimus
 kenčia, turtuoliams apinasris, kariuomenė,

Mokytoja Marijona Blažauskaitė (Žiūrėk Mūsų paveikslai).

kuri besididžiuojantiems priešinasi, mirtis geidulingam gyvenimui, vairas plaukiantiems, uostas sudužusių laivų aukoms, prieglauda visam pasauliui.

Šv. Jonas Auksaburnis.

Mirtis.

Mirtį aš palaikau už mažniekį, kumet ji yra nėra užsitarnauta blogais darbais.

Plautus.

Verčiaus garbinga mirtis, nekaip biau-rus gyvenimas.

Mirę kalti.

Jis žinojo ir gerai suprato, kad nėra nieko lengviaus, kaip veiksmo kaltę miru-siems priskaityti.

Catullus.

Mirę.

Nuo mirusių nėra pavojaus; tasai, kuris kartą palaidotas niekados šiame pasaulyje daugiau nebus matomas. *B. Johnson.*

Mirusių atminimas.

Ypatinga draugų pareiga, tai ne laidoji-mas mirusio liekanų su nenaudingomis rau-

domis, bet atminimas jo norų, išpildymas paliepimų.

Tacitus.

Mirusių gyvenimas.

Mirusių gyvenimas kyla iš to, kad jie visumet stovi gyvųjų mintyse.

Cicero.

Naktis.

Diena savo sermėgą užsivilkė ir savo degančią krūtinę žvaigždėmis užsisagstė.

Neapgaudinėk.

Neapgaudinėk savo gydytojo, nuodėm-klausio arba advokato.

Nelaimė.

Geriaus nelaimė, nekaip negarbė — pir-moji trumpiau gyvena!

Visuomeninė nelaimė.

Visuomeninė nelaimė, tai galinga lygin-toja; yra progų, kumet, net menkiausia, gera daryti proga, turi būti sunaudota, net nežymiausio žmogaus. *Edmund Burke.*

Mūsų padėtis.

Nieko nėra taip paprastesnio, kaip mū-

sų padėti pavadinti gyvenimo padėtim.

B. Johnson.

Pakrypimas.

Pakrypimas nuo gamtos, tai pakrypimas nuo linksmumo.

Pasielgimas.

Derėtų mums apsieiti taip su savo priešais, it jie kurią dieną būtų mūsų draugai.

Vienas patarėjas.

Būk santaikoj su daugumu; bet iš tūkstančio turėk tik vieną patarėją.

Ramūs.

... palaiminti tie, kurių kraujas ir protas taip gerai sumaišytas, kad jie nėra dėdelė laimės pirštams virpinti, kurią skylutę jie panorės. *Shakespeare.*

Rūpestis.

Rūpestis gali turto susilaukti; bet susi-

laukus, rūpestis turi saugoti ir apie jį rūpintis.

Bejauslis šaltumas.

Žiūri su taja šalta, nieko nepadaroma, šypsena, kuri pereina it žiemos saulės šviesa per išvaizdą ir nesuteikia širdžiai šilumo.

Skola.

Kiekvienas žmogus daug daug kitiems kaltas. Jis turėtų atsilyginti mielaširdingumu, kurį jis yra gavęs. *B. Johnson.*

Šmeižtas.

... šmeižtas sekimu gyvena, amžinai apsigyvenęs ten, kur įsigalėjęs. *Shakespeare.*

Kuris yra karalius taip stiprus, kad galėtų tulžį užrišti šmeižiančiame liežuvy?

Shakespeare.

Spėjimas.

Spėjimas, tai ne liūdijimas.

Atsišaukimai.

Gerbiamieji!

Tėvynei mūsų grėsia pavojus! Mūsų priešai ruošiasi užpuoliman. Lietuviai ir-gi, kas tik gyvas, organizuojasi, kad gintis. Visur steigiasi Šaulių būriai — bet vargas! Nors Šaulių skaičius milžiniškai išaugo, nēr Lietuvoj kampilio, kur nebūtų Šaulių, bet trūksta jiems ginklų, trūksta greitų susisieki-mo priemonių! Nēra kuom priešo atremti.

Amerikos lietuviai Šaulių Sąjungą taip kaip ir pagimdė. Amerikos lietuviai ją auklėjo. Amerikos lietuviai, turime vilties, kad ir toliaus nenustos mūsų prakilnios organizacijos šelpę. Tą viltį turėdami, Šauliai ir siuntė mane, žemiau pasirašiusį, kaip savo atstovą rinkti aukas, tikslu apginkluoti visus Lietuvos piliečius, kad galėtų nesiduoti norinčiam mus pavergti priešui.

Esu giliai įsitikinęs, kad gerbiamieji Lietuvos Vyčiai, tie artimi Šaulių broliai, kaipo karštai branginanti Tėvynės laisvę organizacija, visais galimais būdais prisidės prie paminėto tikslo įvykinimo.

Už prielankumą ir uolų pasidarbavimą

jau iš kalno tariu, vardu Lietuvos Šaulių, širdingą ačiu.

S. Zmuidzinavičius,

Lietuvos Šaulių Sąjungos Įgaliotinis Amerikoje.

Broliai Amerikos Lietuviai Katalikai!

Lietuvos Katalikai susilaukė didelio džiaugsmo: Šventasis Tėvas Benediktas XV Žemaičių Vyskupijos Katedrą pakėlė į Bazilikas. Tas vardas "Bazilika" duodamas tik gražiausioms ir pasižymėjusioms bažnyčioms. Kauno katedra teisingai to garbaus vardo "Bazilika" užsitarnavo, kadangi Katedra yra: 1) viena seniausių Lietuvos bažnyčių, nes Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto statyta, 2) yra viena gražiausių ir didžiausių visoje Lietuvoje bažnyčių, 3) yra ir tuo dabar garsi, kad jinais yra laikinosios Lietuvos respublikos sostinės bažnyčia, kur laikomos pamaldos per iškilmingąsias šventes.

Taip aukštam vardui, kokio susilaukė Katedros Bazilika, turi atatikti ir tos baž-

nyčios išorinė išvaizda. Deja, tos išvaizdos Katedros Bazilikai stinga: jinai neturi bokštų. Bokštams išvesti daug reikia pinigų reikės maž-daug milijono auksinų.

Broliai, Amerikos Lietuviai Katalikai!

Nors jūs gyvenate svetimame krašte, bet kam iš jūsų nėra girdėta, o gal ir matė Žemaičių Katedros Baziliką. Ją dabar taip išaukštintą, pakeltą į Bazilikos manoma restauruoti.

Kreipiamės į Jumis, broliai, už jūrių gyvenančius, prašydami savo skatikais padėti tą mūsų brangią bažnyčią papuošti. Jūsų aukos ne vieną jau atstačiusios ir papuošusios Lietuvos Bažnyčią, manome kad

ir Katedros Bazilikai visų Lietuvos bažnyčių motinai tos aukos ir-gi gausiai bus siunčiamos.

Iš kalno linkėdami Jums, broliai Lietuviai Katalikai, Dievo palaiminimo už Jūsų aukas.

Liekamės aukštai Jus gerbiantieji Katedros Bazilikos Remonto

Komiteto Pirmininkas

Prelatas K. Olšauskis,

Sekretoris *Kun. J. Byla*

Iždininkas *Kun. Dogelis.*

Aukas prašoma siųsti "Vyčio" Redakcijai.

Bibliografija ir Kritika.

Ateitis: Mėnesinis Moksleivių Laikraštis. Nr. 6—7. Birželio—Liepos 1921 m. Pustl. 129—192. "Varpo" B-vės spaustuvė. Kaunas.

Susipratęs, dorus, kilnus jaunimas visumet yra svarbiausia kiekvienos tautos viltis ir paguoda. Juo svarbiau mūsų tėvynei dabartiniais tautų teismo laikais turėtų tinkamos dvasios ir tinkamų darbų jaunimo. Gi Ateitininkai, tvirtai susiorganizavę ir prideramai susiorientavę, ant savęs ėmė piliečio prievoles, kad bendrais lavinimais, bendrais sielos nusistatymais, bendrais prityrimais, — ateities uždaviniais tiksliai atlikti. Jie tai iškėlę prakilnųjį obalsį: "viską atnaujinti Kristuje", atatinamai rūpinasi ir krikščionybės dvasios reikalais. Jiems taip-gi rūpi žmonių gerovės kėlimas krikščionybės idėjų žvilgiu.

6—7 "Ateities" sąsiuvinio turinys kupinas sveikų, dorų, kilnių minčių, kaip patapti tikru krikščioniu ir, kaip darbuotis mūsų visuomenei. Dr. L. Bistras gražiamame savo straipsny — "Naujus mokslo metus pradėdami" — apibriežia kilnius, bet ir sunkius ateitininkų moksleivių siekinius: "Mes norim sąžiningai per ištikus metus bedirbdami pažengti pirmyn moksle ir doroje. Mokslo ir doringumas suteiks mums tos laimės, kurios ir mes patys paprastai norim ir, kurios trokšta mumyse tėvai, broliai, seserys ir mūsų Tėvynė. Reikia prisiminti ir neuž-

miršti Kristaus. Jis yra Augščiausiasis Mokytojas ir pavyzdys. Jis, visų žmonių Gerdarys, visko pamokys, tardamas: "Sek manimi". Jį sekti, reiškia: "Ora et Labora — Melskis ir dirbk". Visa tai yra priemonės ateitininkų tikslui pasiekti. Tuo būdu jie dirba Dievo garbei, Tėvynės gerovei ir jų pačių naudai.

Ateitininkų organas taip-gi pasižymi ir mokslingais straipsniais. V. Mykolaitis nuosekliai ir rimtai aprašo Dantę Alighierį (1321—1921) iš priežasties 600 metų sukakusių nuo jo mirimo. Pr. V. Raulinaitis lojingai gvildena "Socialines Problemas". Aug. Nikolas dogmatingai nurodo "Religijos Paslaptis." Pr. J. kritingai nušviečia "Pasaulėžiūros Problemų" pradžia.

Gražios beletristikos "Ateities" puslapiuose ir-gi netrūksta. Ytin pažymėtina Sermėgio "Idealo Auka" ir Bitiko "Vaišėse".

Kiti "Ateities" sąsiuviniai turtingi kitados būdavo poezija. Bet gi į 6—7 sąsiuvinį muzos turbūt pasivėlavo. Apart Šilėno "Ar sulauksiu" ir "Supasi Jūros", kitųjų nesimato.

Lietuvos Vyčių organe retai kada užtiksi nekrologijos skyrių, kuriame matytūsi aprašyta pasimirusio Vyčio bei Vytės gyvenimas ir darbai. Pas Lietuvos Ateitininkus

tos pagirtinos ypatybės esama budrios. Jie tai moka apibranginti jų vėlionio (ės) ir gyvenimą ir darbus. Beveik kiekviename jų organo numery tą užtėmysi. Kad ir šiuose numeriuose at-kas St. T-tis gražiai, kad ir trumpai nušviečia a. a. kun. Felicijono Daniusevičiaus biografiją. Tuo žvilgiu Lietuvos Vyčiai turėtų sekti Ateitininkų pavyzdį.

Ateitininkams priklauso didis kreditas už jų stropumą, darbingumą ir ištvermę. Visi "Ateities" sąsiuviniai kupini rimtų, apdirbtų ir mokslingų raštų, straipsnių. Visi skyriai aprūpinti rimta, dora, mokslinga medžiaga. Bibliografijos ir Kritikos skyrius visumet pilnas. Jų pačių darbuotė ir nusistatymas visados apibudintas ir nušviestas.

6—7 "Ateities" sąsiuvinis teikia malonių įspūdžių, kurie kiekvienam priduoja energijos, galingos vilties ir pasitikėjimo į šviesią ir didingą Lietuvos ateitį, nes, Ateitininkai, būdami išlavintas ir darbingas jaunimas, prašalina visokias juodas mintis ir visas abejones. Tai-gi, Lietuvos Vyčiai privalėtų visi skaityti ir plačiai paskleisti tą kilnią krikščionišką Ateitininkų organą "Ateitį", gi tuomi paremsime ne tik pačius Ateitininkus ir tikslus jų norus ir pasirizimus, bet ir sau teiksime daug naudos.

A. Tam-as.

Medicina: laikraštis, paskirtas medicinos teorijos ir praktikos reikalams. Eina kartą per mėnesį. II Metai. Rugpiučio mėnuo, 1921 m., 8 Nr. Pustl. 225—256. "Varpo" B-vės spaustuvė. Kaunas.

Lotynų kalbos žodis: medicina, plačiausioje jos reikšmėje reiškia visą gydymo praktiką ir mokslą. Svarbiausia medicinos užduotis yra ligų gydymas bei prašalinimas arba sumažinimas organiškų žmogaus kūno iškrypimų; sugražinimas prie normalumo fiziologinių veiksmų ir numalšinimas skausmų, paeinančių iš netvarkingų iškrypimų. Kad sekmingai tą atsiekus, reikia pirma pažinti ligas, paskui gydomasias priemones. Kadangi negalima ligos pažinti be žinojimo sveikatingumo stovio, o šis yra neatskiriamas nuo pažinimo visų žmogaus organizmo ypatybių ir vyksnių, veikiančių ir išduodan-

čių gyvenimo veiksmus, todėl ir medicina susideda iš trijų šakų: 1) anatomijos ir fiziologijos, 2) patologijos ir 3) terapijos. Medicinos mokslas, susidedas iš tų paminėtų skyrių, reikalauja priderančio prisirengimo prie jos su pagelba filologiškų-istoriškų ir matematikos mokslų.

Medicinos literatūros lietuvių raštijoje beveik nesiranda. O ji svarbi ir pageidaujama. Kad užpildžius tą spragą, Lietuvos gydytojai įkūrė tam tikslui ir tuo pačiu vardu laikraštį — "Medicina", paskirtą medicinos teorijos ir praktikos reikalams. Ir gerai padarė. Nes kiekvienas gydytojas iš prityrimo būdamas ekspertu savo profesijos šakoje arba šakose ne tik mėgins, bet ir stengsis kuodaugiausia pagaminti ir teikti mokslingų medicinos žinių į "Medicinos" skiltis, gi medicinos literatūra tuomi kils ir turtins mūsų kultūros kūrybą.

8-asis "Medicinos" numeris yra turiningas medicinos mokslo raštais, kurių svarbiausias tai *D-ro B. Zacharino: "Encephalitis epidemica" (lethargica, Choreiformis, myoclonica ir tt)*. Po jo seka svarbus ir įdomus raštas Karo Medicinos Leitenanto A. Matulevičiaus: "*Vininė ekstenzija ir jos vartojimas*". Sekamai įtalpintas visų ilgiausias ir žinių kupinas raštas *D-ro J. Žemgulis: "Šis tas apie Latvių ir Estų medicinos dalykus"*. Be to-gi telpa oficialės įdomios žinios iš Kauno Medicinos Draugijos posėdžių, įvykusių liepos mėn. 7 d. ir rugpjūčio mėn. 4 d.; iš Sveikatos Departamento: Sveikatos Departamento Medicinos skyriaus liepos mėn. darbų apyskaita; Sanitarijos Skyriaus darbo apyskaita už 1921 m. gegužės ir birželio mėn.; Žinios apie limpančiąsias ligas Lietuvoje 1921 m. gegužės, birželio ir liepos mėn. Paskutiniuose keturiuose puslapiuose patalpinta įdomios medicinos mokslo žinios iš kitų kraštų ir priede Medicinos Kursų ir Gydytojų kronika.

"Mediciną" leidžia Gydytojų Sekcija prie Lietuvių Mokslo Draugijos ir Kauno Mokslo Draugija. Redaktorius pasirašo Dr. J. Žemgulis. Redakcijos ir administracijos adresas: Kauno Ligoninė, Kaune. Prenumeratos kaina: Metams 120 auksinų, pusei m. 60 auks., gi atskiras numeris 10 auksinų.

A. Tam—as.

Švietimo Darbas: Švietimo Ministerijos mėnesinis laikraštis. Nr. 5—6 Gegužės-Birželio mėn. Pusk. 187. Valstybės spaustu-
vė. Kaunas, 1921 m.

Švietimo darbas pas kultūringas tautas turi savo istoriją. Nuo Plato ir Aristotelio laikų siekiant mūsų dienas daug nuveikta žmonijos gerovei. Ir mūsų Tėvynė, stojus greta kultūringųjų tautų, žinodama, jog mokslas daug gali, tuojau stvėrėsi švietimo darbo, kad prirengti dorų ir mokslo piliečių, kurie paėmę Tautos vairą vestų Tėvynę prie didesnės laimės ir gerbuvio.

Susidarius Švietimo Ministerijai, ji veikiai įsikūrė ir savo organą, pavadindama jį “Švietimo Darbas”, kurio stori ir turin-
gi numeriai dalinasi į du skyrius: oficialinį ir neoficialinį. Oficialiniame skyriuje tel-
pa Švietimo Ministerijos įvairieji oficiali-
niai pareiškimai ir darbuotė, gi pastaraja-
me skyriuje talpinami mokslingi garsiųjų
rašytojų raštai.

Oficialiniame 5—6 “Švietimo Darbo”
numeriu skyriuje iš Pradėdamųjų Mokyklų
Instruktorių ir Mokytojų Seminarijų Direk-
torių susivažiavimo posėdžio, įvykusio bal.
25 d. 1921 m., dasižinome daug įvairių svar-
bių nuveiktų darbų švietimo srity. Paruoš-
toji dienotvarkės programa įdomi ir svarbi.
Žingeidžios yra apyskaitos ir pranešimai iš
vasaros mokytojų kursų organizavimo. In-
teresuojantieji yra klausimai iš kursų kate-
gorijos, laiko, steigimo vietos, lankytojų,
dėstomųjų dalykų ir jų apimties, vedėjų ir
lektorių, darbų vertinimo, lankytojų būtų ir
tt.

Tame pačiame skyriuje telpa įvairūs
Švietimo Ministerio, Pradžios Mokslo Depar-
tamento Direktorius, Mokytojų Seminarijų
ir Kursų Dalies Vedėjo įsakymai bei pareiš-
kimai arba pranešimai Apskričių Švietimo
Komisijoms, Pradėdamųjų Mokyklų Instruk-
toriams, Vasaros Mokytojų Kursų Vedė-
jams ir gale Švietimo Ministerijos įsakymų
nuorašai.

Neoficialiniame skyriuje telpa įdomus
kun. J. Tumo raštas: “Kalbamieji Žmonės”,
kurio rašto tąsoje sistematingai aprašinėja
burtininkus, žavėtojus, prietarus, burtus ir
visas jų paslaptis.

Antras svarbus raštas tai mūsų kalboty-
rio K. Bugos: “Visųsenieji lietuvių santy-
kiai su germanais”, kurio straipsnis duoda
šitokias išvadas: 1) Iš baltų (aiščių) gim-
inės tautų žiloje senovėje (pradedant nuo
V—IV amžiaus prieš Kristų ir baigiant III
amžium po Kr.) susisiektas su rytiečiais ger-
manais (gotais) vienu tik prūsų. 2) Prūsų
su gotais susisiektas Pavyslyje ties žiotimis
ir Paaismaryje. 3) Gotų tautos kultūrinių
santykių su prūsais būta silpnesnių nei su
slavėnais. 4) Aukštesnį kultūros laipsnį ro-
dančių žodžių ir gotų kalbos patekta slavė-
nų kalbon daugiau ne 30 žodžių. Tuo tarp:
baltai iš gotų tėra gavę vos tik devynis žo-
džius. 5) Gotiškosios kultūros Prūsuo-
sna eita ne tiek tiesioginiu keliu, kiek per slavė-
nus. 6) Iš tikrinių vardų (nomina propria)
matyti, kad gotų su prūsais ir slavėnais susi-
durta dar prieš priebalsių pakaitos (400—
250 m. prieš Kr.) atsiradimą. 7) Prūsų pri-
eita prie Vyslos upės žiočių dar tumet, kai
Pavyslio gyventojai slavėnai upės vardą te-
betarė Vistla. 8) Vokiškasis Vyslos vardas
Weichsel kilimo yra prūsiškas. Prūsų kal-
bos įstatymais Vistla turėjo pavirsti lytim
Viksla, iš kurios germanų lūpuose pasidarė
Vihsla (dabar Weichsel) ir sek.

Po to seka buvusio Lietuvos Prezidento
ir Lietuvos Delegacijos Pirmininko prie Ar-
bitražo Komisijos — A. Smetonos praneši-
mas Užsienių Reikalų Ministeriui apie “Nu-
statymą Lietuvos sienų su Latvija”, apie
“Latvių ir Lietuvių sienų arbitražo teismo
pranešimą ir sprendimus”, apie “Palangą ir
Šventąją upę” ir inž. Bielskio pranešimas
Pirm. A. Smetonai.

Tai svarbūs istoriniai dokumentai būsi-
majai Lietuvos Istorijai. Prie to dar V.
Biržiška duoda kritingų istorinių žinių apie
Lietuvos mokyklos reformos bandymus 1860
metų pradžioje.

D-ras Jurgis Gerulis įdomių biografi-
jos žinių teikia apie Adalbertą Becenberge-
rį, sanskrito bei lyginamojo kalbų mokslo
Karaliaučiaus profesorių, iš priežasties su-
kakimo 70 m. amžiaus, gi A. Janulaitis pie-
šia a.a. kun. Juozo Rupeikos gyvenimą ir
darbus.

Visuomenininkas, dainius, rašytojas ir matematikas A. Jakštas įdomių žinių duoda iš matematikos srities, pav.: "Įdomi Hoene-Wronskio formula \square dydžiui išreikšti", "Net ir matematikos dedukcija reikalinga kontrolės", "Apie vieną matematiškąjį paradoksą". Be to Pr. A. Dambrauskas paduoda atvirą laišką Lietuvos matematikams. Mat, rašo "Ratilo kvadratura Lietuvoje" veikalėlį ir reikalauja šių žinių: 1) naujų apytikrų elementarinių ratilo kvadraturės nubrėžimų; 2) naujų kvadratričių bei transcendencių kreivųjų, kurių pasigaunant būtų galima kvadraturės klausimas griežtai išrišti; 3) naujų nesibaigiamų cilių, nesibaigiamų padaugų, nesibaigiamų tęsiamųjų skaidinių bei kitokių formulų tinkamų transcendenciam \square dydžiui išreikšti.

Rimtai apdirbto kun. Justino Staugaičio veikalėlio "Zanavykai" eina jau antroji dalis. Daug dalykėlių randasi istorijai. K. Bizauskas peržvelgia latvių vidurinės (augštesniosios) mokyklos 1919-20 kroniką. Platus Kritikos ir Bibliografijos skyrius traukia akį.

Švietimo Ministerija pagirtinai padarė įsikurdama organą užbrėžtam savo tikslui. Iš 5—6 numerių daug įdomaus ir mokslingo galima patirti. Kiekvienas dalykėlis ytin interesingas. Daug tyros ir brangios medžiagos iš įvairių sričių. O kalbos gražumas ir grynumas tiesiog neatsigėrėtinas. Kun. J. Tumo kalba tai retenybė. Mūsų kalbotyrio K. Bugos žodžiugė mokslinga. Turinys, tiesą pasakius, istoringas. Su tolygiais Švietimo Ministerijos leidiniais, kaip

5—6 "Švietimo Darbo" numerai, kitos net kultūringos tautos susilyginti nevisumet galėtų. Tur-būt joms trūksta turiningos medžiagos. Gi pas mus medžiagos kupina ir protų nestinga. Kiekvienas šviesuolis privalėtų užsiprenumeruoti "Švietimo Darbą" ir interesuotis visais Švietimo Ministerijos reikalais ir darbuote dėl giedrios ir šviesios Lietuvos ir jos piliečių ateities.

A. Tam—as.

NAUJI RAŠTAI.

Kurių bus viršus? Parašė Uosis. "Darbininko" spauda, 1921 m. pusk. 32. Kaina 15 centų.

"*Ateitis*". Lietuvos Kat. Moksleivių Ateitininkų organas No. 10—12 (spalio — gruodžio) 1921 m.

"*Meilė*". No. 1, 1922 m. Red. kun. M. J. Urbonas, 301 State St., Du Bois, Pa.

"*Gydytojas*". No. 1., 1922 m. Leidžia Amerikos Lietuvių Gydytojų Draugija.

Darbo Žmonių Kalendorius 1922 m. Nemokamas "Tėvynės Sargo" priedas. Kaunas, Šviesos spaustuvė.

Didysis Lietuvos Ūkininko Kalendorius, 1922 m. "Lietuvos Ūkininko" nemokamas priedas. Kaunas, "Varpo" B-vės spaustuvė.

Lietuvių Darbininkų Kalendorius 1922 m. Išleido Lietuvių Darbininkų Sąjunga. So. Boston, Mass.

S. L. R. K. A. *Kalendorius 1922 m.* Išleido Sus. Liet. Rym. Kat. Am.

Britanijos Lietuvių Kalendorius, 1922 m. Išleido Draugo spauda, Glasgow, 1921 m.

Jaunimas Lietuvoje.

(Mūsų korespondentų Lietuvoje).

Telšiai. Jau nekartą "Vyty" minėta apie Telšių Ateitininkus. Mat čia prie "Saulės" gimnazijos, pačiame Žemaičių Centre yra nemaža kuopa. Šiemet ji naujai pertvarkyta. Žymėtina, kad mergaitės Ateitininkės šiemet iš pat pradžios mokslo metų sutvėrė savo atskirą kuopelę ir veikia visai atskirai nuo vaikinių. Dabar yra trys Ateitininkų

kuopelės (nes taip pasidalijo dėl geresnio veikimo) skaičiumi apie 70 asmenų. VII—VIII kl. sudaro savą kuopelę ir ji turi užduotį išaiškinti sau svarbiausius apologetikos klausimus, nusistatyti pasaulėžiūrą. V ir VI kl. yra atskiros vaikinių ir merginų kuopelės, kuriose skaitoma paskaitų, gvildinami įvairūs klausimai. Kuopelės daro susirinki-

mus kas antra savaitė; be to, per praėjusį pusmetį buvo 6 visuotini (visų kuopų) susirinkimai.

Visų Šventų atostogų laike padarė rinkliavą Vilniaus lietuviams moksleiviams šelpti. Surinkta 3197 auks. ir pasiūsta per Centralų Komitetą Kaune Vilniaus moksleiviams. Be to, išnešta visuotiname susirinkime Vilniaus lietuviams moksleiviams užuojautos rezoliucija.

Lapkričio 24 d. padarė Ateitininkų Vėlių dieną. Tą dieną atlaikytos iškilmingos želaunos mišios. Ateitininkai tą dieną ėjo išpažinties ir prie Šv. Komunijos. Tą dieną buvo Telšių gimnazijoje literatūros diena: dėl to visi nuo kasdieninio darbo buvo liusi.

Lapkričio pabaigoje Telšius atlankė Dr. Juozas Eretas. Gruodžio 2 d. sušauktas Ateitininkų visuotinas susirinkimas, kuriame J. Eretas skaitė paskaitą apie katalikų mokinių organizacijas kitose šalyse ir apie mūsų moksleivių užduotį. Čia jis davė keletą patarimų, už kuriuos Telšių Ateitininkai ilgai jam liks dėkingi.

Be vyresnių Ateitininkų kuopos yra dar ir jaunesniųjų Ateitininkų kuopelė. Tad yra tie moksleiviai, kurie nebaigę dar 4 klasių arba neturi dar 15 metų. Jie ir-gi pasidalinę kuopelėmis, kaip ir vyresnieji. Bet jų daug daugiau — arti šimto. Jie leidžia ir savą juokų laikraštėlį "Alksnyo Lepšis". Ir čia mergaitės sudariusios atskirą kuopelę ir pačios veikiančios.

Petras.

Skuodas. Gavęs skaityti Amerikos lietuvių laikraščiu, tarp kitų ir jūsų "Vyti", radęs jame korespondencijų iš įvairių Lietuvos kampelių, ir moksleivių gyvenimo, pasirįžau supažindinti draugus Vyčius su Skuodo progimnazija ir jos mokinių veikimu.

Skuodo progimnazija įsikūrė 1918 metais, bet aš rašysiu tik apie 1921 mokslo metus. Mokslas prisidėjo rugsėjo 1 d. Mokinių mokinasi apie 150. Mokytojų turime šešius, kurie dėsto šiuos dalykus: vedėjas Vl. Kateiva — lietuvių kalbą, fiziką ir gimnastiką; St. Žukauskas — matematiką; St. Žukauskienė (Taliat — Kelpšaitė) — ge-

ografiją ir istoriją; kun. J. Ruibys — tikybą ir lotynų kalbą; J. Staškevičienė — vokiečių ir francūzų kalbas; Ereminaitė — gamtą, paišybą ir dailyraštį. Moksleiviai dauguma susispietę Ateitininkų kuopelėn, kuri gyvuoja neblogai. (Aušrininkų bei laisvamanių čia nėra). Kas tie Ateitininkai, ir koks jų tikslas, neaiškinsiu, nes, žinau, kad draugai Vyčiai žinote. Narių kuopelėje yra apie keturias-dešimtis. Susirinkimai daromi kas dvi savaiti, kuriuose skaitoma: referatai, paskaitos, gvildenami įvairūs klausimai ir tt. Be to, kuopelė leidžia savo periodinį laikraštėlį vardu: "Sielos Žiedai", kuris yra gana turtingas. 1921 mokslo metais, gruodžio 17 dieną prie Ateitininkų įsikūrė dar Abstinentų sekcija. (t. y. blaivininkai, kurie negeria jokių alkoholinių gėralų, nerūko ir t.t.) Nors iš pradžios narių ir nelabai daug tėra, tik apie 17, bet vis-gi tikimės, kad lig mokslo metų galo, visi Ateitininkai prigulės Abstinentų sekcijon.

Taip tai Skuodo moksleiviai rengiasi prie visuomenės darbo.

Bartuvos Vėzelis.

Sutkai (Šakių apskr.) Sutkų jaunimas gali pasidžiaugti savo klebonu, kun. Lucku. Jis be tiesioginių bažnytinių pareigų, daro Pavasario kuopelės susirinkimus ir lavina jaunimą. Bloga tiktai, kad ne visi jaunuoliai užsiima prakilniais dalykais. Daugelis valkiojasi naktimis, lošia kortomis ir atsi-duoda girtybei.

Pavasarininkų Balsai.

Nesenai gavome iš Amerikos, Krekinavos jaunimo, Pavasarininkų, draugijai siūstus penkius "Vyčio" numerius (8, 9, 14, 15 ir 16). Visuose nariuose užvirė nepaprastas džiaugsmas.

Vieni griebia vieną numerį, kiti kitą, taip, kad ant kiekvieno "Vyčio" numerio buvo po 5—6 skaitytojus. Trukšmas. Vienas balsiai skaito tą, kitas kitą — negali nei susikalbėti.

Už kokio pusvalandžio visiems apri-mus, prasidėjo narių kalbos. Kiekvienas sakė: "Mat, nebūk amerikoni. Jų "Vyčio" ne-

pridėsi prie mūsų "Pavasario". Jų "Vytis" gražus, per-pus didesnis, paveiksluotas. Nebūk, mat, jau "buržujų" laikraštis. A, kad mūsų "Pavasaris" toks būtų!"

Nežinom, kas atsiuntė mums tuos "Vyčio" numerius. Norėtume asmeniai laišku jam už tai padėkoti. Bet nežinodami kas jis toks ir kur gyvena, negalime to padaryti. Delto prisieina prašyti gerb. "Vyčio" redakcijos pataipinti šį laišką.

Visos Krekinavos Pavasarininkų vardu, širdingai dėkoju tam siuntėjui už atsiųstus mums viršui minėtus "Vyčio" numerius. Prašome siuntinėti ir toliau.

Mūsų kuopa įsigijo šiokį-tokį knygyną ir visai menką skaityklą, kur šventadieniais prieš ir po pamaldų susirenka žmonių pasi-

skaityti laikraščių. Malonu būtų, kad kas nors iš Amerikiečių prisiųstų mums trūkstančius 1921 m. "Vyčio" numerius. Jeigu nesirastų kas padarytų mums tokį džiaugsmą, tai prašytume savų, *krekinaviečių*, kurie gyvena Amerikoje.

Gal kuri Vyčių kuopa norėtų susirašinėti su mūsų, Krekinavos, Pav-ųjų kuopa. Galėtumėm padaryti mainikavimą: ji mums siųstų "Vytį", o mes jai "Pavasari".

Galėtumėm susirašinėti ir laiškais.

Su pagarba,

A. Antanaitis,

Dr-jos knygius.

P. S. Rašant prašau dėti šį adresą: Panevėžio apskr., Krekinavos "Pavasaris" dr-jos knygiui Antanaičiui.

— IŠ Centro Raštinės. —

PAVASARININKŲ KUOPOMS.

Jau metai suvirš, kaip siunčiame savo organą "Vytį" Jums Draugai, Pavasarininkai. Mažą skaičių prenumeratų buvo apmokėjusios Lietuvos Vyčių kuopos. Kitus siuntėme veltui.

Su šiuo numeriu sulaikysime siuntę. Jei kurios Pavasarininkų kuopos nori gauti "Vytį", prašome atsikreipti į Lietuvos Vyčių kuopas Amerikoje, kad jos užprenumeruotų. Be kuopų paramos sunku yra Centrai siųsti kelius šimtus egzempliorių. Gave Jūsų laiškus — prašymus perduosime kuopoms.

Rašant laiškus dėkite adresą:

LIETUVOS VYČIAI,

4736 So. Wood St.,

Chicago, Ill.

Senai jau, kaip mūsų organė nesimato žinių iš Centro Raštinės. Ne vienas gal Vytis, Vytė pamanė, kad mūsų Centro Raštininkas nesirūpina organizacijos reikalais. Bet ar ištiesų taip yra?

Tiesa, nieko nerašėme, nekalbėjome del to, kad taip "liepta" daryti. Kitais metais dažniau matydavome organė apie organizacijos reikalus. Daleiskime, kad ir su at-

skaitomis. Delko šiemet nesimato organe atskaitų? Del to, kad Centro Pirmininkas liepė Raštininkui atskaitų neskelbti. Sakė, Izdininkas paskelbs.

Kelius mėnesius tylėjome sučiaupę lūpas. Toliaus tylėti negalima. Reikia pasiskirti vieną iš dviejų: ar dirbti Lietuvos Vyčiams, ar aiškiai pasisakyti savo tikslus.

Šiame numery skelbiama abelnai, kiek pastaru laiku prisiūsta paskolos bei aukų Vyčių spaustuvei. Kitame "Vyčio" numery turės būti paskelbta visos atskaitos, taip-gi pažymėta, kurios kuopos jau atliko Seimo nutartą ir Centro Valdybos paskelbtą uždavinį ir kiek kurioms kuopoms dar reikia pasidarbuoti, kad išpildžius savo kvotas. Jei to nebus padaryta, turės būti kitas aşmuo, kuris geriaus atliks savo pareigas, nes kitaip nebus mumyse tvarkos ir žymios pažangos.

Žemiau skelbiame ištraukas laiškų ir paskolas bei aukas.

Sausio 6 d. 1922 m.

Mr. Vincas Rūkštalis,

4736 So. Wood St.,

Chicago, Ill.

Gerb. Tamsta:—

Senai jau turiu laiškelių Komisijos narių reikale paskolos "Vyčio" spaustuvei. Gavęs laiškutį maniau, kad Jūs, rinkti, Vyčiai gana smarkiai darbuojatės, nes siųsdami prašymus neaplenkėte nei manęs, moksleivio. Labai gaila, kad tumet negalėjau išpildyti Jūsų prašymo.

Šiuomi siunčiu nors nedaug — 10 dol. paskolos. Toliau daugiau gal išgalėsiu. Labai linksma, kad nuo senai Vyčių sumanymas nūnai jau išsipildė, t. y. įsteigta nuosava spaustuvė. Nėra ko sakyti daugiau, kaip tik palinkėti kuogeriausio visa kome sekimosi.

Linkėdamas Vyčių Valdybai ir toliau sekmingai darbuotis, lieku

Su pagarba,

J. A. Vilkišius,
455 Locust St.,
Valparaiso, Ind.

Prierašas: Siūstuosius Jūsų \$10.00 paskolos Lietuvos Vyčių spaustuvei, gavome, už ką širdingą tariame Jums, moksleivi ačiu. Tamsta, kaip moksleivis, nors ir sunkiose gyvenimo sąlygose, įstengėte paskolinti \$10.00. Kada reikės pinigų, prašome pranešti, paskolą gražinsime.

Siūsdami laiškus visiems nariams, neaplenkėme nė moksleivių ne dėl to, kad gavus iš jų aukų bei paskolos, bet kad ir jie kaip nariai, žinotų organizacijos reikalus.

Jūs, Jonai, pirmas iš moksleivių prisiuntėte paskolos. Tad-gi dar kartą ačiu!

V. Rūkštalis, Rašt.

Sausio 10 d. 1922 m.

Gerbiamasis:—

Su šiuomi laišku siunčiu "Čekį" vertės \$225.00, paskolos Vyčių spaustuvei. Lietuvos Vyčių 100 kp., Amsterdam, N. Y. skolinotojų vardai:

Kun. J. Žydanavičius \$100.00, V. B. Rusilas 25.00, V. Bliuviūtė 20.00, J. Jakaičiūtė 10.00, N. Stokniūtė 5.00, I. Stokniūtė 5.00. Viso paskolos \$165.00.

Aukojo: M. ir N. Kazlauskai \$10.00, Z. Kisieliūtė 5.00, J. Kazlauskas 5.00, J. Tamošauskas 5.00, V. Kisieliūtė 5.00, M. Žu-

kauskaitė 3.00, S. Vasiliauskaitė 2.00, pati Vyčių 100 kuopa 25.00. Viso aukų \$60.00.

Linkėdama Jums pasisekimo, lieku

Su pagarba,

Z. Kisieliūtė, fin. rašt.
20 Eagle St.,
Amsterdam, N. Y.

Gruodžio 19 d., 1921 m.

L. V. Centro Raštininkui, Chicago, Ill.

Gerbiamasis:—

Su šiuo laišku siunčiu "Čekį" ant \$50.00, tai yra paskolos Lietuvos Vyčių spaustuvei, už kuriuos malonėkite prisiųsti paskolos paliūdimą. Apie pradžią vasario gal daugiau galėsime atsiųsti.

Su pagarba,

A. Kučas, L. Vyčių 6-tos kp. rašt.
Wilson, Conn.

L. Vyčių Centro Valdybai, Chicago, Ill.

Gerbiamieji:—

Šiame laiške prisiunčiu \$25.00 paskolos "Vyčio" spaustuvei. Vėliau atsiųsiu dar \$25.00.

Kun. F. A. Virmauskis,

94 Bradford St., Lawrence, Mass.

Gruodžio 14 d., 1921 m.

L. Vyčių Centro Rašt., Chicago, Ill.

Gerbiamasis:—

Su šiuomi siunčiu \$25.00 paskolos Vyčių spaustuvei. Paskolos davė šie nariai: V. Jusaitis \$10.00, S. Klapatauskas 10.00, M. Geviatis 5.00. Viso \$25.00.

Su pagarba,

K. Žeglis, L. V. 104 kp. rašt.,
1404 E. Center St., Mahanoy City, Pa.
Sausio 18 d., 1922 m.

L. Vyčių Centro Rašt. V. Rūkštaliui,
Chicago, Ill.

Gerbiamasis:—

Šiuomi siunčiu "Čekį" \$54.00 L. Vyčių spaustuvės dėlei.

Paskolos 50 dolierių davė Teofilė Bekinaitė. Aukojo šie nariai: V. A. Greičius \$1,

R. D. Žitkus \$1, J. D. Žitkus \$1, Jurgis Kuzas \$1. Paskolos ir aukų sykiu \$54.00.

Su pagarba,

Jurgis Kuzas.

Gruodžio 1 d., 1921 m.

Gerb. Tamsta:—

Šiuomi siunčiu Tamstai pinigų ir vardus, kurie skolino ir aukojo Vyčių spaustuvei:

Skolino: Jonas Simanavičia \$10.00, Antanas Živaitis 10.00, Robertas Sobatas 10.00. Viso \$30.00.

Aukojo: Ona Bartininkaitė \$1.00, Kastancija Ivinskaitė 1.00, Selenikas 50c, Antanas Simanavičia 50c, Jonas Simanavičia 1.00, Augustas Kazukaitis 1.00. Viso aukų \$5.00.

Su godone,

Ona Bartininkaitė, kp. rašt.

Visas minėtas paskolas ir aukas Lietuvos Vyčių Centras gavo. Visiems tariame kuoširdingiausiai ačiu!

V. Rūkštalis, L. V. Centro Rašt.

—x—

LIETUVOS VYČIŲ SPAUSTUVĖS FONDO ATSKAITA.

(Taša iš Vyčio No. 109).

PASKOLOS

Spalio mėnesis, 1921 m.

Balansas	\$2,655.00
J. Meškauskas, narys 17 kp.	\$20.00
Viso įėjo ligi lapkričio 1 d., 1921 m.	2,675.00

Lapkritis mėn., 1921 m.

Balansas iš spalio mėnesio	\$2,675.00
P. Norkūnas, narys 104 kp.	\$ 5.00
P. J. Kubertavičius narys 104 kp.	10.00
J. Masys, narys 104 kp.	5.00
St. Stalnionis, narys 8 kp.	25.00
Juzė Bariniūtė, narė 20 kp.	10.00
Anelė Simonaitė, narė 20 kp.	10.00
Ona Bugailiūtė, narė 20 kp.	10.00
L. Mileškis, narys 2 kp.	20.00
D. Strazdauskas, narys 2 kp.	10.00
V. Vaičiulaitė, narė 2 kp.	5.00
P. Vaičiulaitė, narė 2 kp.	5.00
S. Varaneckis, narys 2 kp.	10.00
25 kp., Cleveland, Ohio, prisiuntė gruodžio mėne.	25.00
Viso paskolos įėjo po 9-to Seimo ligi sausio 1 d. 1922 m.	\$2,825.00

Sausis mėn. 1922 m.

Balansas iš gruodžio mėn.	\$2,825.00
Kun.J.Židanavičius, narys 100 kp.	\$100.00
V. B. Rusilas, narys 100 kp.	25.00
V. Bliviūtė, narė 100 kp.	20.00
J. Jakaičiūtė, narė 100 kp.	10.00
N. Stakniūtė, narė 100 kp.	5.00
I. Stankiūtė, narė 100 kp.	5.00
J. A. Vilkiškis, narys 17 kp.	10.00
Hartford, Conn. 6 kp.	50.00
Vaitiekus Jusaitis, narys 104 kp.	10.00
S. Klapatauskas, narys 104 kp.	10.00
Mot. Givalis, narys 104 kp.	5.00
Kun.F.A.Virmauskis, narys 78 kp.	25.00
Cleveland, Ohio, Tofilės Bekinaitės, 25 kp.	50.00
Jonas Simanavičius, narys 80 kp.	10.00
A. Živaitis, narys 80 kp.	10.00
Robertas Sabatas, narys 80 kp.	10.00
Viso įėjo ligi vasario 1 d., 1922 m.	\$3,180.00

AUKOS.

Spalių mėnesis, 1921 m.

Balansas	\$73.00
K. Nadzeika, narys 20 kp.	\$1.00
B. Karpavičienė, narė 20 kp.	1.00
Z. Barniūtė, narė 20 kp.	1.00
Liet. Vyčių 38 kp., Kenosha, Wis.	5.00
Viso po 9-to Seimo ligi lapkričio 1 d. įėjo	\$81.00

Lapkritis mėn. 1921 m.

Balansas iš lapkričio mėn.	\$81.00
Liet. Vyčių 104 kp Mahanoy City, Pa.	\$20.75
Liet. Vyčių 55 kp. Indiana Harbor, Indiana	10.00
Liet. Vyčių N. A. Apskritis	50.00
D. Rupeinis, narys 29 kp.	5.00
J. Bliūdžius, narys 29 kp.	1.50
P. Elšeika, narys 29 kp.	2.00
B. Vaškevičiūtė, narė 29 kp.	1.50
Viso įėjo ligi sausio 1, 1922 m.	\$171.75

Sausis mėn. 1922 m.

Balansas iš 1921 metų	\$171.75
Liet. Vyčių 41 kp., Brooklyn, N.Y. Lietuvos L. Paskolos Boną	\$50.00
M. ir N. Kazlauskai, nariai 100 kp.	10.00
Z. Kisieliūtė, narė 100 kp.	5.00
J. Kazlauskas, narys 100 kp.	5.00
J. Tamašauskas, narys 100 kp.	5.00
V. Kisieliūtė, narė 100 kp.	3.00
M. Žukauskaitė, narė 100 kp.	2.00
S. Vasiliauskaitė, narė 100 kp.	25.00
Liet. Vyčių 100 kp.	1.00
V. A. Graičius, narys 25 kp.	1.00
R. D. Žitkus, narys 25 kp.	1.00
J. D. Žitkus, narys 25 kp.	1.00
Jurgis Kuzas, narys 25 kp.	1.00
O. Bertnikaitė, narė 80 kp.	1.00
K. Simokaitienė, narė 80 kp.	1.00
Jonas Simokaitis, narys 80 kp.	1.00

K. Sklenickas, narys 80 kp.50
A. Simonavičia, narys 80 kp.50
Viso aukų po 9-to Seimo įėjo ligi vasario 1 d., 1922 m.	\$289.75
Viso paskolų po 9-to Seimo įėjo ligi vasario 1 d., 1922 m.	\$3,180.00
Kartu aukų ir paskolų	\$3,469.75

Pastaba. Po teisybei, atskaitą reiktų išduoti Centro Izd., ne Raštininkui. Taip ir buvo tartasi pirmame pasitarime po Seimo. Pirmininkas pagei-

davo, kad atskaitą išduotų Izd. tik pirm dedant organan, turėtų duoti Raštininkui padėti "O. K." Laukiau tos progos per septynius mėnesius ir nesulaukiau. Prašyta gražiuoju, ir net reikalauta atskaitos, bet mūsų Izdininkas to nebeįpaso.

Rengiant spaudon šį "Vyčio" numerį gavau laišką iš Pirmininko, kuriame liepė išduoti atskaitą Paskolų ir Aukų Liet. Vyčių spaustuvės. Kituose numeriuose tilps kitos atskaitos.

Vincas Rūkštalis, Centro Rašt.

Kas Jaunimo Veikiama

L. VYČIŲ CHICAGOS APS. KP. DRBUO-TOJAMS.

Mieste rengiamas vakaras 12 d. kovo, yra jau netoli. Visos to vakaro pasekmės priklauso nuo L. Vyčių kuopų darbuotojų. Tad, vakaro rengimo komisija kreipia L. Vyčių kp. darbuotojų dėmę į rinkimą skelbimų į to vakaro programą. Visi skelbimai *būtinai turi būti* priduoti ne vėliau, kaip 5 d. kovo rengimo komisijos nariui p. I. Sakalui, į L. Vyčių spaustuvę, 4736 So. Wood St. Telefonas: Lafayette 6298.

Antra, rūpintis garsinimu vakaro visokiais galimais būdais. k. t. iškabinant į langus afišas, kurias visos kp. jau gavo ir išdalinant plakatus, kuriuos kp. po dienos, kitos gaus. Trečia, stengtis kuodaugiausia iš kalno parduoti bilietų. Rengimo kom. prašo ypatingai L. Vyčių kp. darbuotojų čia pasidarbuoti. Pinigus už parduotus bilietus reikia gražinti ne vėliau 10 d. kovo.

Rengimo komisijos narys Sedemka, kuris tvarko bilietus, bus L. Vyčių koro repeticiuose kovo 10 d., Mark White Square svet., prie 29 ir So. Halsted gat., Bridgeporte.

Sedemkos namų antrašas: 4206 Albany Ave. Telefonas Lafayette 1019.

Rengimo Kom. B. J.

CHICAGOS IR APIELINKĖS VYČIŲ DOMEL.

Šiuomi pranešame Chicagos ir apielinkės Vyčiams, Vytėms, kad kovo 12 d. dideliame vidurmiščiame — Aryan Grotto Temple — teatre Lietuvos Vy-

čių Chicagos Apskritys rengia didelį, įdomų vakarą. Apskričio Dramos sekcija vaidins poeto Putino šešių aktų dramą — "Valdovo Sūnus", kurios pastatymas scenoje (drabužiai dekoracija) atseis 1,000 dol.

Ši drama pirmą kartą statoma scenoje Chicagoje. Del brangių drabužių ir scenerijų, drama nebus atkartota.

Kadangi visos teatro sėdynės rezervuotos (numeruotos), todėl norintieji gauti geresnių sėdynių, prašomi iš anksto nusipirkti bilietų. Bilietų galima gauti kiekvienoje kuopoje, taip-gi ir "Vyčio" administracijoj.

Ši Putino drama kelius kartus buvo vaidinta Tautos Teatre (Kaune), kuri Kauno publikai padarė nepaprasto įspūdžio. Nepraleiskite progos pamatę jos Chicagoje.

Skelbimo Komisija.

P. S. Aryan Grotto Temple teatras randasi prie Wabash ir E. 8 gatvių.

—x—

Kankakee, Ill. Nauja Vyčių kuopa. Šis nedidelis miestelis žymus tuomi, kad jame randasi valstijinis beprotnamis. Lietuvių gyvena nedaug. Jokio veikimo jų tarpe nebuvo matyti gal del to, kad nebuvo kam pradėti.

Nesenai iš Roseland'o, Ill. čia atvažiavo Juozas Zabala. Jo pastangomis įkurta nauja L. Vyčių kuopa, kuriai, išregistravus Centre, duota No. 105.

Pradėjus gyvuoti kuopa tuojau surengė vakarėlį, kuriame atsilankę lietuviai pamatė pirmuosius jaunimo veikimo žiedus.

Sausio 29 d., š. m., kuopa įrengė kitą vakarėlį. Vaidinta komedija "Knarkia paliepus". Programą padėjo išpildyti roslandiečiai B. Liutkevičia ir T. Karašauskas. Vietiniai buvo G. Vaitkoniūtė ir E. Stankiūtė. Be to, smuika solo griežė roslandietis St. Liutkevičius, o sesutės E. ir V. Stankiūtės deklamavo — pirmoji "Ilgėjimas", antroji — "Rin-

kimas Valkinų". Publika skirstėsi patenkinta.

Geriausių linkėjimų šiai jaunutei kuopai atei-tyje dar smarkiau veikti. S—kus.

—x—

Philadelphia, Pa. Gruodžio 6 d. L. Vyčių 3 kuopos įvyko susirinkimas, kuriame išduota visų metų kp. veikimo apyskaita.

Po to sekė raportas iš vakaro, kuris buvo lapkričio 20d. Vakaras reikia skaityti pavykusių, nes gryo pelno liko 63 dol. 17c., iš kurių 15 dol paaukauta Šv. Kazimiero parapijai.

Vakaro rengimo Komisija pageidavo, kad ta pati programa po Kalėdų būtų atkartota Richmond Port, Phila., Pa. Komisijos pageidavimas priimtas.

Paskui prisiminta, kaip sunkiose sąlygose turi darbuotis tėvynėje mūsų draugai Pavasarininkai. Del to nutarta parinkti jiems aukų. Čia pat sumesta 15 dol. Aukojo: V. Rimgaila 3 dol., J. Zikaras 2.50, V. Serbentas 2 dol; po 1 dol.: J. Brazis, J. Vilčiukas, P. Utkus, B. Žilinskiūtė. D. Baublaitė 50c. Smulkiais sumesta 2.50. Viso 15 dol.

V. Serbentas.

—x—

Lawrence, Mass. Vakare (gruodžio 31 d., 1921 m.) laukiant Naujų Metų Šv. Pranciškaus parapijos salėje L. Vyčių 78 kuopa buvo įrengus vakarą kl. Pr. Jurui, L. Vyčių Centro pirm., pagerbti. Visa salė buvo išpuošta Amerikos ir Lietuvos vėliavomis ir įvairių spalvų šviesomis. Papuošti stalai buvo nukrauti visokiais užkandžiais. Prie vieno stalo susodinta jaunimas, prie kito dvečiai ir suaugusieji. Vakarienė pradėta malda, kurią atkalbėjo Vyčių tėvas, gerb. kun. P. Virmauskas.

Valgant skaniai paruoštus valgius, vakaro vedėja, O. Sideravičiūtė, apibudinus to vakarėlio tikslą, perstatė kalbėti parapijos šeimininką ir Vyčių globėją kun. Virmauską, kuris gražioje prakalboje ragino jaunimą vienyti su Kristum, sekti Jo mokslą ir arčiau susirišti su tėvyne. Pabaigus jam kalbėti, daug gražių linkėjimų išreiškė kuopos pirm. I. Kalėva, vice-pirm. V. Lansbergaitė, finansų rašt. P. Juknevičiūtė ir viešnios uolios darbuotojos iš Haverhill, Mass. E. Tukaitė ir L. Čebatoriūtė.

Paskui kalbėjo svečiai: Klierikas Ragauckas ir svetimtautis subdiakonas Frambley.

P. M. Arlauskaitė ir A. Vailokevičiūtė, abi iš Haverhill, Mass., padainavo duetą, kurioms pianu pritarė Lowell'io, Mass. vargonininkas R. Einoras. Paskui vėl sekė kalbos, linkėjimai, po kurių solo dainavo P. Kazlauskas, taip-gi iš Haverhill, Mass. Širdingas ačiu priklausio svečiams ir viešnioms haverhilliečiams už pagražinimą šio vakaro. Po to perstatoma kalbėti kl. P. Juras. Jis gražioje ir turiningoje kalboje paliejo jaunimui daug gražių minčių ir širdingai dėkojo visiems ir visoms rengėjams-joms už įrengimą tokio gražiaus vakarėlio. Baigdamas kalbą linkėjo Lawrence'o Vyčiams su Naujais Metais sutikti daug, daug laimės ir kuodaugiausia pasidaruoti Bažnyčiai ir tėvynei.

Baigiant programą dar atvyko svečių: F. Zaličkaš iš So. Boston'o, Mass. ir P. Vencius, vietinės bendrovės reikalų vedėjas. Pakviesti pakalbėti, abu išreiškė daug širdingų linkėjimų.

Pasibaigus programai, buvo padaryta lioterija paduškaitės, kurią laimėjo acmuo iš So. Boston'o. Šią, rankų darbo, gražią dovaną kuopai paaukojo darbšti narė J. Kriviūtė. Ji veikia nevien Vyčių tarpe, bet ir abelai visoje tautinėje katalikiškoje dirvoje. Už didelį pasidarbavimą, pardavinėjant L. L. Paskolos bonus, Lietuvos Misija prisiuntė jai gražią dovaną.

Paskui žaista ligi 12 val. Pradėjus varpams gauti, pranešant užstojimą Naujų Metų, kun. Virmauskas sveikino, linkėdamas visiems laimės ir pasisekimo. Ir, spausdami draugiškai vieni kitiems rankas, linkėdami laimingų Naujų Metų, visi linksmais veidais skirstėsi į namus.

Įrengimu šio vakarėlio-pokilio daugiausiai pasidarbavo O. Sideravičiūtė, P. Grodzinskiūtė, P. Paplauksienė, M. Gotaututė ir kitos. Salę papuošė K. Banevičius ir Čyzius.

Te auga ir te bujoja L. Vyčių organizacija!
Kp. Korespondentas.

—x—

Montreal, Canada. Penki metai atgal, dar klebonaujant kun. J. Vyšniauskui, susitvėrė čia Liet. Vyčių 33 kuopa. Matydamas kilnius organizacijos tikslus, kun. Vyšniauskas, prie kiekvienos progos, ragino Montreal'io jaunuomenę dėtis prie Vyčių kuopos. Jo balsas į jaunimą, jo žadinimas nepasiliko be vaisių. Neužilgo kuopa atrodė lig rūpestingai prižiūrimas lietuviškas darželis, kuriame pilna įvairių gėlių. Susispietęs kuopon abiejų lyčių jaunimas rodo degte degė tėvynės meile. Per Dievo Kūno šventę, procesijoje, visados plevėsuodavo Vyčių vėliava, šale pasipuošusios tautiniais rūbais, rūtų vainikais eidavo mergaitės. O, kokį įspūdį darydavo visiems, ypač jaunimui.

Per vakarus, nežiūrint kokia katalikiška draugija rengdavo pobažnytinėje salėj, Vyčiai visados pasirodydavo su gražiais tautiniais šokiais, malonu būdavo iš šalies žiūrėti.

Kuopos susirinkimai būdavo trečiadienių vakarais, kuriuose mokindavosi dainų, tautinių šokių ir žaidimų. Mėnesiniai, tikri, susirinkimai būdavo kas pirmą trečiadienį kiekvieno mėnesio. Visi nariai skaitlingai lankydavo susirinkimus; visuose matėsi daug norų išvien darbuotis tautai ir Bažnyčiai.

Vietos Šv. Laurino kolegijoj buvo lietuvių moksleivių. Rengdama kuopa vakarus-koncertus, visados pakviesdavo moksleivius su prakalbotomis, kurie gražiai išaiškindavo organizacijos uždavinius.

Po kiek laiko, apleidus lietuviams-moksleiviams Šv. Laurino kolegiją, kuopa pasijuto neturį tvirtų rėmėjų, žadintojų vietos jaunimą burties po Vyčių vėliava. Be to, daugelis veiklių narių išvažinėjo į kitus miestus. Sumažėjus narių skaičiui, kairie nariai ir narės per pirštus pradėjo žiūrėti į Vyčių kuopą.

Štai vasario 1 d., š. m., buvo šaukiamas metinis kuopos susirinkimas. Nors visiems nariams-ėms buvo pranešta ir prašyta atvykti į šį susimą, nes buvo sakyta, kad bus svarstoma daug svarbių reikalų, tačiau ne visi ir ne visos atsilankė. Kai-ku-

Marė Vaizboniūtė (Žiūrėk Mūsų paveiksłai).

rios narės praėjusios bažnytinės svetainės duris atsidūrė kiton svetainėn, kur rodoma gyvieji paveiksłai. Labai gaila, kad narių tarpe randasi tokių, kurie lengvai pasiduoda naktinių paukščių įtakai ir pradeda apleidinėti kuopos susirinkimus. Katros seniaus su didžiausiu pasišventimu darbavosi tautos ir Bažnyčios dirvoje, šandie jų širdys pamažu pradeda kitą ką pamilti.

Tačiau, nėra ko nusiminti. Montrealio Vyčiai nežus, nors ir pačion gelmėn kas ją paskandytų, nes turi veikėjų, kurios ir kurie su didžiausiu pasišventimu po senovei darbuojasi. Turime mergaičių, kurios netik lanko sus-mus, bet šiemet žadėjo taip darbuotis, kad iš naujo kuopon sugrįžtų anų metų dvasia. Garbė už tai jums, mergaitės!

Kuopos valdyba šiems metams palikta ta pati.

Neužilgo įvyks kitas kuopos sus-mas. Nariai-rės, nepamirškite atsilankyti ir atsivesti savo draugus-es. Žinokite, Draugai Draugės, kad daug turime priešų, kurie ardo mūsų vienybę. Nepasiduokime! Spieskimės po Vyčių vėliava; siekime savo idealo; nepaliaukim veikę. O kumet kuopa išaugs į didelę ir stiprią, tada lengvai nugalėsime visus savo priešus.

Kuopos Narė.

Waterbury, Conn. Atvažiavus čia naujam, energingam vargonininkui A. Z. Visminui, mūsų kuopa susilaukė naujo darbuotojo.

Šiuo sykiu verta pažymėti, kad mūsų kuopa suorganizavo orkestrą, kuri jau gerai groja. Tikimės, kad ateity bus viena geriausių orkestrų.

Kaip visur, taip ir mūsų Vyčiai turi priešų, kurie kiekviename žingsny stengiasi daryti visokių kliučių. Tačiau nepaisydami jų Vyčiai dirba, kiek tik gali. Taip ir reikia. Ateis laikas, kada ir tie priešai susipras ir dėsies prie Vyčių veikimo.

K. Skaboikis.

—x—

Norwood, Mass. Liet. Vyčių 27 kp. šių metų valdyba susideda iš: kun. V. Taškūnas — dvasios vadas, A. Šidlauskas — pirm., A. K. Stašaičiūtė — vice-pirm., J. Kasauskas — rašt., K. Kašėta — fin. rašt., A. F. Kavaliauskas — izd., A. Keršūtė ir A. Krušas — izdo glob., J. Venckus — tvarkdarys. Teatro komisijon įeina M. Kavaliauskienė ir A. K. Stasaičiūtė. J. Venckus — atstovas į Katalikų Federaciją, A. K. Stašaičiūtė — koresp. Tikimasi, kad ši valdyba šiemet įneš kuopon daugiau ūpo ir gyvumo, nes jos priekyje stovi darbštus jaunikaitis A. Šidlauskas, kuris yra daug pasidarbavęs kuopos labui.

Vasario 5 d. įvyko susirinkimas, kuriame apkabėta visi nebaigti reikalai ir daug naujų sumanymų.

Mūsų kuopa neskaitlinga, nes daug jos veiklių narių išvažiavo į Lietuvą, būtent: J. Kašėta, P. Kaliūnas, A. Kaliūnas, J. Kavaliauskas ir D. Saliuta. Bet neatsižvelgdama į tai, veikia kiek tik išgali. Yra pirkus Liet. Paskolos boną, kurį dabar paaukoko steigiamam Lietuvoje Katalikų Universitetui. Taip-gi varoma didelė agitacija "Vyčio" spaustuvės paskolos reikalui.

Nutarta prieš užgavėnes įrengti kaukių (masquerade) vakarą. Rūpintis tuo reikalui išrinkta A. K. Stašaičiūtė, A. Šidlauskas ir K. Savilionis.

Priimta pakvietimas nuo Cambridge'o Vyčių, kuriame prašoma, kad mūsų kp. artistai-mėgėjai vasario 26 d. atvaizdintų veikalą. Dabar kuopa uoliai ruošiasi prie Naujosios Anglijos Apskričio suvažiavimo, kurs įvyks Norwood'e.

Kuopon įsrašė nauji nariai: Kazė Jankevičiūtė, A. Medzvedzis ir J. Kasauskas. Be to, prie kuopos sutvėrėme ir priaugančiųjų Vyčių skyrių. Jaunmečiai mokinami scenos veikalų, dainų ir žaidimų.

A. K. Stašaičiūtė.

—x—

Protokolas.

Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio nepaprastas suvažiavimas įvyko sausio 29 d., 1922 m., L. D. S. name, 366 Broadway. So. Boston, Mass.

Suvažiavimo posėdį atidarė malda Apskričio pirmininkas, Vincas Stankus 1:30 val. po pietų.

Mandatų ir įnešimams tvarkyti kom.: Valerija Lensberkiūtė, J. Jakubauskas ir K. Gervelis.

Atstovai atvyko iš šių kuopų:

17-tos kp., So. Boston, Mass.: A. Bendoraitis, J. Jakubauskas, K. Kiškis, K. Gervelis, F. Zaleckis, S. Motiejūnaitė, P. Milius ir V. Medonis.

18-tos kp., Cambridge, Mass.: V. Širka, Z. Tamošiūnas, J. Tamašauskas, O. Šimbelaitė, K. Bukaveckaitė, V. Šireika ir P. Skuoda.

26-tos kp., Worcester, Mass.: V. Stankus, V. Dedulionis, V. Karpavičiūtė, M. Valukonis, J. Leonaitė ir V. Ivanauskas.

27-tos kp., Norwood, Mass.: A. Stašaitė, A. Keršiūtė.

78-tos kp., Lawrence, Mass.: A. Sidaravičiūtė, E. Tukaitė, F. Juknevičaitė, V. Lensberkiūtė, S. Čižius, J. Kulikaitis ir J. Kalėva.

Apskričio pirmininkas V. Stankus paaiškino, kad suvaziavimo tikslas yra aptarti Apskričio gegužinę, liepos 4, šių metų.

Gegužinės Rengimo Komisija praneša, kad daržas jau paimtas.

20-ta kp. Nashua, N. H. įnešimus prisiuntė raštu.

Korespondencija apie susirinkimą į lietuviškus laikraščius parašys K. Gervelis ir F. Zaleckis; į anglišką J. Skudrus.

Skelbimo komisijon išrinkta K. Gervelis, J. Komičaitė, M. Kerbelis ir J. Skudrus.

Užkvietimo komisijon: V. Stankus, V. Dedulionis, M. Valukonis, V. Karpavičiūtė, J. Leonaitė ir V. Ivanauskas.

Dalis gegužinės pelno skiriama "Vyčio" spausuvei.

Kiekviena kuopa prisiųs nemažiau kaip penkis darbininkus dirbti gegužinėje.

Sporto reikalais rūpinsis J. Jakubauskas.

Pasiųsta pasveikinimas L. V. N. A. ir N. J. Apskričiai.

Skaityta pasveikinimas nuo L. V. Pittsburgh, Pa. Apskričio ir priimtas gausiu delnų plojimu.

Posėdį uždarė malda pirmininkas V. Stankus.

Pirm. V. Stankus,

Rašt. Ona Sidaravičiūtė.

—x—

Mūsų paveikslai.

Retai kuri lietuvių kolonija gali pasigirti tokia žvaigžde, kokia giriasi ir džiaugiasi New Britain'o lietaviai mokytoja Marijona Blažauskaite. Kaip maža būdama, taip eidama mokslus ir pasiekus mokytojos laipsnį, Marijona buvo ir yra karšta lietuvaitė. Be to, dar ji apdovanota skambiu, lig Lietuvos lakštingalos, balseliu. Sausio 20 d. ji savo sesute Balbina dalyvavo L. Vyčių 6-tos kuopos (Hartford, Conn.) koncerto programoje. Publika negalėjo atsigėrėti jos ir sesutės balseliais. Smagu taip-gi minėti, kad Marijona yra veikli Vytė ir uoli rėmėja kitų

idėjinių draugijų. Jos pastangomis atgavinta ir L. Vyčių 42 kuopa.

Marė Vaizboniūtė, Liet. Vyčių 25 kp. narė, viena gabiausių vaidintojų. Clevelando lietuviai tankiai gauna progos gėrėtis jos sceniškais gabumais. Per kelius pastaruosius metus ji daug pasidarbavo L. Vyčių labai. Yra vilties, kad ir toliau ji nemažiaus darbuosis.

—x—

Redakcijos Atsakai.

Pranui Dobiniui. Priduok Tamsta mums savo tikrąjį adresą. Paduotuoju laiške adresu siunčiami laišškai grįžta.

A. K. Stašaičiūtei. Korespondenciją apie gražią Vyčių 27 kp. darbuotę dedame. Prašome rašyti tankiau.

Sušilęs. (Lietuvoje) Prisiųstoji Tamstos korespondencija "Vyčiai" netinka. Prašome rašinėti žinių iš jaunimo gyvenimo.

A. Baniui. Tamstos laišką pasiuntėme kun. B. Bumšai.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadas: Kun. Ig. Albavičius,

717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Pr. M. Juras,

94 Bradford St., Lawrence, Mass.

Vice-pirmininkė: Zofija Krasauskienė,

1000 West 51-st St., Chicago, Ill.

Raštininkas: Vincas Rūkštalis,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Iždininkas: Petras Varakulis,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Iždo Globėjai:

Al. M. Račkus, 1527 S. 48th Ct., Cicero, Ill.

A. Rubliauskaitė,

309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill.

Katrina Kuperienė,

1715 E. Adams St., Springfield, Ill.

A. Šlapelis, 1390 W. 15th Ave., Gary, Ind.

St. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Literatinė Komisija:

Redaktorius: Ig. Sakalas,

4031 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

Kun. A. Tamoliūnas,

260 E. Main St., Amsterdam, N. Y.

Muzikas A. J. Aleksis,

815 N. 8th St., Springfield, Ill.

K. S. Jonaitis, 23 Marion St., Worcester, Mass.

A. Linkus, 717 W. 18th St., Chicago, Ill.

E. Sulciūtė, 3313 So. Halsted St., Chicago, Ill.

ATLĖTŲ SKYRIAUS CENTRO VALDYBA:

Generalis Pirmininkas, Juozas Milleris,

1713 E. Adams St., Springfield, Ill.

Pagelbininkas: V. Abračinskas,

1224 — 49th Ave., Cicero, Ill.

Raštininkas: Pr. Savickas,

2250 W. 24th St., Chicago, Ill.

Telephone State 8347

KELIONĖ IR PINIGAI Į LIETUVĄ

Jeigu Tamstos norite, kad grįžti Lietuvon su kuogeriausiu aprūpinimu ir kad Tamstos neturėtumėt nesmagumų, tai važiuokite per bendrovę Baltic State Development Corporation.

Taipogi jeigu Tamstos siunčiate pinigus į Lietuvą, tai čiuskite per minėtą bendrovę, nes pinigai išmokami į 4 savaites, o jeigu reikalinga skubiai, tai į 6 dienas telegramu.

Bendrovė atgabena iš Lietuvos kuogeriausiai. Visokios informacijos dykai.

BALTIC STATES DEVELOPMENT CORP.
35 So. Dearborn St. Room 205 Chicago, Ill.

Peoples RESTAURANT

Tai Naujas Geriausias

Restaurants

TOWN OF LAKE KOLONIJOS

Lietuviai yra šio Restoranto savininkai. Kito lietuvių Restoranto nėra šioj apielinkėj, tad-gi šis yra patogiausias lietuviu. Net ir patarlė sako: "Lietuvis pas lietuvi."

1628 West 47th St.
CHICAGO, ILL.

V. W. RUTKAUSKAS

ADVOKATAS

Ofisas Dildmlestyj:

29 South La Salle Street

Kambarys 324

Telefonas: Central 6390

Vakarais, 812 W. 33rd St.

Telefonas: Yards 4681

Amerikos Lietuvių MOKYKLA

Mokinama: angliškos ir lietuviškos kalbu, aritmetikos, knygvėdystės, stenografijos, typewriting, pirkybos teisiu. Suv. Valstiju istorijos, abelnos istorijos, geografijos, politikinės ekonomijos, pilietybės, dailiarasystės.

Mokinimo valandos: nuo 9 ryto iki 4 valandos po pietu: vakarais nuo 6 iki 10 va.

3106 So. Halsted St. Chicago, Ill.

KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinu į Lietuvą nusiusti. Greitume nusiuntimo pinigų niekas su manim negal lenktyniuoti; visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorčių agentūra į Liepoju, Hamburgą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

Pinigus siuskite per pašto Money Order. Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visados adresuokite:

P. MIKOLAINIS

53 Hudson Ave.

Brooklyn, N. Y.

ANGELITA THEATRICAL COSTUME HOUSE

Lietuviška Teatrališkų Kostimų Dirbtuvė ir Krautuvė

Parduodame ir išrenuojame įvairius žibučius ir parėdus (kostimus) teatrams maskaradams ir tt.

GERB. TAMSTA:— Esate kviečiami atlankyti mūsų teatrališkų dalykų krautuve. Gerb. režisierių meldžiame paremti mus.

Mūsų kostiumai yra ypatingai pritaikinta lietuvių scenerijai—veikalams. Mūsų parėdai su mažiausioms smulkmenoms yra padaryti istoriškai taisyklingai. Pas mus randasi gražios replikos Lietuvos kunigaikščių rūbų, šalmai, ginklai (mačiūgos, vilyčios, jiešmai, dzidos, kalavijai, kardai etc.), lietuviški, pagoniški dievaičiai (stovylos), aukurai, krivaičių bei vaideliučių parėdai, kalpokai, vyžos, klumpės, naginės, batai, pentinai ir šimtai kitokių dalykų. Turime tikrus kostiumus Kryžiučių, lenkų, ricierių, totorių, gudų, žandarų, urėdninkų, kazokų ir tt.

Mes žinome apie Lietuvos istoriją ir apie senovės lietuvių būdą ir parėdus. Pas mus rasite visokių dalykų lietuviškam teatru.

Pas svetimtaučius vargiai gausite tinkamų kostiumų atvaizduojančių Lietuvos gyvenimą. Reikale kreipkitės prie mūsų, o būsite užganėdinti. Mūsų kainos daug pigesnės ir patarnavimas geresnis. Su pagarba,

K. RAČKIENĖ, Savininkė,

1527 SO. 48th COURT, CICERO, ILL.

Tel. Boulevard 9199

DR. C. KASPUTIS
DENTISTAS

Valandos 9—12 ryte, 1—5
po piet ir 7—8 vakare

3331 S. Halsted St., Chicago.

Telefonas Boulevard 2160

Dr. A. J. Karalius

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

VALANDOS: 9—12 ryto, 2—9 vakaro.

3303 So. Morgan Street,

CHICAGO, ILL.

Tel. Boulevard 7042

DR. G. Z. VĖZELIS
Lietuvis Dentistas

4712 So. Ashland Av.

Telefonas Lafayette 4146

Dr. A. K. Rutkauskas

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Valandos: 9-11 rytais 1-2 po pietų ir 7-8 vakarais
Nedėldieniais tiktai po pietų 2 iki 5

4442 So. Western Ave.

Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 5052

DR. A. JUOZAITIS
DENTISTAS

Valandos: 10 ryto iki 9 vak.
Nedėldieniais pagal sutartį.

3261 S. Halsted St., Chicago.

Telefonas Pullman 856

DR. P. P. ZALLYS

LIETUVIS DENTISTAS
10801 S. Michigan Av.
Roseland.

Valandos: 9 ryto iki 12 diena
Nuo 1 po pietų iki 9 vakare

Tel. Boulevard 7078

F. A. Jozapaitis R. Ph.

Lietuviška Aptieka

Išpildome visokius
Receptus

4559 So. Hermitage Ave. Chicago

Tel. Yards 1532

DR. J. KULIS

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Valandos: 9—12 ryte, 6—9
vakare.

3259 S. Halsted St., Chicago.